

RO

RO

RO

COMISIA EUROPEANĂ

Bruxelles, 31.8.2010
COM(2010) 455 final

2010/0238 (NLE)

Propunere de

REGULAMENT AL CONSILIULUI

**de instituire a unei taxe compensatorii definitive și de colectare definitivă a taxei
provizorii instituite la importurile de anumite tipuri de polietilen tereftalat originare din
Iran, Pakistan și Emiratele Arabe Unite**

EXPUNERE DE MOTIVE

1) CONTEXTUL PROPUNERII

- **Motivele și obiectivele propunerii**

Prezenta propunere se referă la aplicarea Regulamentului (CE) nr. 597/2009 al Consiliului din 11 iunie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unor subvenții din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (denumit în continuare „regulament de bază”) în cadrul procedurii privind importurile de anumite tipuri de polietilen tereftalat originare din Iran, Pakistan și Emiratele Arabe Unite.

- **Contextul general**

Prezenta propunere se înscrie în contextul punerii în aplicare a regulamentului de bază și constituie rezultatul unei anchete care s-a desfășurat în conformitate cu cerințele de fond și de procedură prevăzute în regulamentul de bază.

Dispoziții în vigoare în domeniul propunerii

Nu există dispoziții în vigoare în domeniul propunerii.

- **Coerența cu alte politici și obiective ale Uniunii**

Nu este cazul.

2) CONSULTAREA PĂRȚILOR INTERESATE ȘI EVALUAREA IMPACTULUI

- **Consultarea părților interesate**

Părțile interesate vizate de procedură au avut deja posibilitatea să-și apere interesele în timpul anchetei, în conformitate cu dispozițiile din regulamentul de bază.

- **Obținerea și utilizarea expertizei**

Nu a fost necesar să se recurgă la expertiză externă.

- **Evaluarea impactului**

Prezenta propunere este rezultatul punerii în aplicare a regulamentului de bază.

Regulamentul de bază nu prevede o evaluare generală a impactului, dar include o listă exhaustivă a condițiilor care trebuie evaluate.

3) ELEMENTELE JURIDICE ALE PROPUNERII

- **Rezumatul acțiunii propuse**

La 3 septembrie 2009, Comisia a anunțat printr-un aviz (denumit în continuare „avizul de inițiere”), publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, inițierea unei proceduri antisubvenție privind importurile în Uniune de anumite tipuri de polietilen tereftalat

originare din Iran, Pakistan și Emiratele Arabe Unite.

Procedura antisubvenții a fost inițiată în urma unei reclamații depuse la 20 iulie 2009 de către Comitetul pentru polietilen tereftalat din cadrul Plastics Europe (denumit în continuare „reclamantul”), în numele producătorilor care reprezintă o proporție majoră din producția totală a Uniunii de anumite tipuri de polietilen tereftalat conținând elemente de probă care atestă existența unor subvenții și a unui prejudiciu important rezultând din acestea.

La 1 iunie 2010, Comisia a instituit, prin Regulamentul (UE) nr. 473/2010, o taxă compensatorie provizorie la importurile în Uniune de anumite tipuri de polietilen tereftalat originare din Iran, Pakistan și Emiratele Arabe Unite, cuprinsă între 5,1% și 17%.

Propunerea anexată a Comisiei de regulament al Consiliului de instituire a unei taxe compensatorii definitive, cuprinsă între 5,1 % și 16,7 %, include concluziile definitive privind subvențiile, prejudiciul, legăturile de cauzalitate și interesul Uniunii.

Concluziile referitoare la acest caz au fost prezentate statelor membre în cadrul reuniunii Comitetului antidumping și antisubvenții de la 28 iulie 2010. 11 state membre s-au declarat în favoarea acțiunii propuse, 6 s-au opus și 10 s-au abținut.

Se propune adoptarea de către Consiliu a propunerii de regulament anexate care ar trebui să fie publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* cel târziu până la 1 octombrie 2010.

- **Temeiul juridic**

Regulamentul (CE) nr. 597/2009 al Consiliului din 11 iunie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unor subvenții din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (denumit în continuare „regulamentul de bază”).

- **Principiul subsidiarității**

Propunerea intră în sfera competenței exclusive a Uniunii. În consecință, principiul subsidiarității nu se aplică.

- **Principiul proporționalității**

Propunerea este în conformitate cu principiul proporționalității din următoarele motive:

Tipul acțiunii este descris în regulamentul de bază menționat anterior și exclude luarea de decizii la nivel național.

Nu sunt necesare indicații privind măsura în care sarcina financiară și administrativă care revine Uniunii, guvernelor naționale, autorităților locale și regionale, operatorilor economici și cetățenilor este limitată la minimum și proporțională cu obiectivul propunerii.

- **Alegerea instrumentelor**

Instrumentul propus: regulament.

Alte instrumente nu ar fi adecvate din următorul motiv:

Regulamentul de bază menționat mai sus nu prevede opțiuni alternative.

4) IMPLICAȚIILE BUGETARE

Propunerea nu are implicații asupra bugetului Uniunii.

Propunere de

REGULAMENT AL CONSILIULUI

de instituire a unei taxe compensatorii definitive și de colectare definitivă a taxei provizorii instituite la importurile de anumite tipuri de polietilen tereftalat originare din Iran, Pakistan și Emiratele Arabe Unite

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 597/2009 al Consiliului din 11 iunie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unor subvenții din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (denumit în continuare „regulamentul de bază”)¹, în special articolul 15,

având în vedere propunerea prezentată de către Comisia Europeană (denumită în continuare „Comisia”) după consultarea comitetului consultativ,

întrucât:

1. PROCEDURA

1.1. Măsurile provizorii

- (1) Comisia, prin Regulamentul (UE) nr. 473/2010² (denumit în continuare „regulamentul provizoriu”) a instituit o taxă compensatorie provizorie privind importurile de anumite tipuri de polietilen tereftalat originare din Iran, Pakistan și Emiratele Arabe Unite (denumite în continuare „țările în cauză”).
- (2) Procedura a fost inițiată în urma unei plângeri depuse la 20 iulie 2009 de către Comitetul pentru polietilen tereftalat din cadrul Plastics Europe (denumit în continuare „reclamantul”), în numele producătorilor care reprezintă o proporție majoră, în acest caz peste 50%, din totalul producției din Uniune de anumite tipuri de polietilen tereftalat.
- (3) În conformitate cu considerentul (15) din regulamentul provizoriu, ancheta privind subvențiile și prejudiciul se referea la perioada 1 iulie 2008 - 30 iunie 2009 (denumită în continuare „perioada de anchetă” sau „PA”). Examinarea tendințelor relevante

¹ JO L 188, 18.7.2009, p. 93.

² JO L 134, 1.6.2010, p. 25.

pentru evaluarea prejudiciului a acoperit perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2006 și sfârșitul perioadei de anchetă (denumită în continuare „perioada luată în considerare”).

- (4) În cadrul procedurii antidumping desfășurate în paralel, Comisia, prin Regulamentul (UE) nr. 472/2010³, a instituit o taxă antidumping provizorie la importurile de anumite tipuri de polietilen tereftalat originare din Iran și Emiratele Arabe Unite.

1.2. Procedura ulterioară

- (5) Ulterior comunicării faptelor și considerentelor esențiale, pe baza cărora s-a decis instituirea de măsuri compensatorii provizorii (denumită în continuare „comunicarea constatărilor provizorii”), mai multe părți interesate și-au exprimat în scris opiniile cu privire la constatățile provizorii. De asemenea, părțile care au făcut cerere în acest sens au avut posibilitatea de a fi audiate.
- (6) Comisia a continuat să caute și să verifice toate informațiile pe care le-a considerat necesare pentru concluziile sale definitive. Observațiile orale și scrise prezentate de părțile interesate în urma comunicării constatărilor provizorii au fost analizate și, după caz, constatările provizorii au fost modificate în consecință.
- (7) Toate părțile au fost informate cu privire la faptele și considerentele esențiale pe baza cărora s-a preconizat recomandarea instituirii unei taxe compensatorii definitive la importurile de anumite tipuri de polietilen tereftalat originare din Iran, Pakistan și Emiratele Arabe Unite și a percepției definitive a sumelor constituite cu titlu de taxă provizorie (denumită în continuare „comunicarea constatărilor definitive”). Părților li s-a acordat, de asemenea, o perioadă în care să poată formula observații în urma acestei comunicări.
- (8) Observațiile orale și scrise prezentate de părțile interesate au fost analizate și, după caz, constatările au fost modificate în consecință.

1.3. Părțile vizate de procedură

- (9) Unele părți interesate au afirmat că eșantionul de producători din UE era nereprezentativ și incoerent și că, prin urmare, analiza prejudiciului era deficitară. În special, s-a afirmat că eșantionarea nu era necesară deoarece numărul producătorilor nu era mare. În plus, s-a afirmat că din cauza scindării „artificiale” a grupurilor de întreprinderi în entități juridice individuale, eșantionul nu conținea anumiți lideri de piață (Artenius, M&G Polimeri) și că metodologia pentru selecția eșantionului era incoerentă, având în vedere că eșantionul includea, de asemenea, două grupuri de societăți. S-a afirmat, de asemenea, că eșantionul nu era reprezentativ, deoarece nu includea niciun producător care vinde în cantități suficiente către un prelucrător de PET afiliat. Prin urmare, instituțiile nu ar fi putut evalua capacitatea de aprovizionare reală a industriei Uniunii și nu au luat în considerare conflictul de interese al industriei Uniunii. De asemenea, deoarece o societate nu a oferit toate informațiile necesare și a fost exclusă din eșantion, se afirmă că reprezentativitatea ar fi scăzut la 28% din producția UE. Aceleași părți au afirmat că eșantionul selectat nu era valid din punct de vedere statistic.

³ JO L 134, 1.6.2010, p. 4.

- (10) În ceea ce privește argumentul conform căruia eșantionarea nu era necesară deoarece numărul de producători nu era mare, se reiterează faptul că paisprezece producători din Uniune făcând parte din opt grupuri de societăți s-au manifestat în vederea constituirii eșantionului. Având în vedere numărul ridicat din punct de vedere obiectiv al producătorilor din UE care au cooperat, și anume 14, eșantionarea s-a aplicat în conformitate cu articolul 27 alineatul (1) din regulamentul de bază pe baza celui mai mare volum reprezentativ care putea face în mod rezonabil obiectul anchetei în intervalul de timp disponibil. Eșantionul selectat consta din cinci societăți individuale (cu șase situri de producție).
- (11) În ceea ce privește primul argument referitor la reprezentativitatea eșantionului, ar trebui remarcat faptul că instituțiile pot include societăți individuale care fac parte dintr-un grup de societăți din cadrul eșantionului atât timp cât sunt reprezentative și au o contabilitate financiară distinctă. Altfel, o anchetă referitoare la toți cei paisprezece producători din UE aparținând celor opt grupuri de societăți ar fi împiedicat încheierea acestuia la timp. Cu toate acestea, faptul că cele două grupuri de societăți au fost incluse în eșantion nu este incompatibil cu metodologia de eșantionare aplicată în acest caz, și anume cele mai mari volume reprezentative de vânzări către clienți din UE.
- (12) În ceea ce privește Indorama, acest grup avea două fabrici de producție în cursul PA – una în Țările de Jos și cealaltă în Regatul Unit. Includerea acestui grup în eșantion este conformă cu metodologia de eșantionare aplicată, având în vedere că acele fabrici formau o entitate din punct de vedere juridic și financiar. În ceea ce privește Equipolymers, care deținea două entități separate pentru producția de PET în cursul PA (una în Italia și cealaltă în Germania), societatea a prezentat cifre consolidate pentru ambele situri. Având în vedere că verificarea acestor cifre consolidate era posibilă în cursul unei vizite la sediul societății, s-a decis ca societățile producătoare de PET din cadrul Equipolymers să fie tratate ca o singură entitate în scopul prezentei proceduri. În ceea ce privește afirmația potrivit căreia Artenius și M&G Polimeri trebuiau incluse în eșantion deoarece erau lideri de piață, este de remarcat faptul că niciuna dintre entitățile lor individuale nu aparținea societăților cu cele mai ridicate volume de vânzări către clienți din UE.
- (13) În ceea ce privește argumentul conform căruia eșantionul nu era reprezentativ deoarece nu includea un producător care produce în principal pentru consumul intern, ar trebui să se remarce faptul că capacitatea de aprovizionare poate fi examinată în cadrul analizei interesului Uniunii, în cazul în care este formulată o astfel de cerere și, în acest scop, consumul captiv poate fi dedus din volumul de producție. Prin urmare, nu este necesar să existe un astfel de producător în eșantion pentru examinarea anumitor factori de prejudiciu. În al doilea rând, orice dublu interes care rezultă din poziția unei societăți ca producător și prelucrător din UE în același timp poate fi evaluat, de asemenea, în analiza interesului Uniunii. Poziția unei societăți ca producător și prelucrător din UE nu este legată de rezultatele industriei Uniunii în cazul în care vânzările către clienți neafiliați din UE servesc drept referință. Prin urmare, argumentul este respins.
- (14) În ceea ce privește argumentul referitor la reprezentativitatea globală a eșantionului, s-a reiterat că reducerea eșantionului la patru societăți a diminuat de la 65% la 47% reprezentativitatea vânzărilor tuturor producătorilor care au cooperat. Aceleași patru societăți reprezentau 52% din producția Uniunii. Acesta este considerat drept un

eșantion reprezentativ al producătorilor din UE în ceea ce privește vânzările către clienți independenți din UE.

- (15) În ceea ce privește afirmația conform căreia eșantionul selectat nu era valid din punct de vedere statistic, este de remarcat faptul că articolul 27 alineatul (1) din regulamentul de bază permite în mod clar ca un eșantion să se bazeze pe cel mai mare volum reprezentativ al vânzărilor care pot face în mod rezonabil obiectul anchetei ținând cont de timpul disponibil, ca alternativă pentru un eșantion „valid din punct de vedere statistic”.
- (16) În absența oricăror alte observații privind eșantionarea, se confirmă constatările menționate în considerentele (5) - (14) din regulamentul provizoriu.

2. PRODUS ÎN CAUZĂ ȘI PRODUS SIMILAR

- (17) Se reamintește că, în considerentul (16) din regulamentul provizoriu, produsul în cauză a fost definit ca fiind polietilen tereftalat cu un indice de vâscozitate de 78 ml/g sau superior acestuia, conform standardului ISO 1628-5, originar din țările în cauză și clasificat în prezent la codul NC 3907 60 20.
- (18) De asemenea, în considerentul (18) din regulamentul provizoriu s-a precizat că ancheta a arătat că PET produs și vândut în Uniune de către industria din Uniune și PET produs și vândut pe piețele interne din țările în cauză și exportat către Uniune erau produse similare.
- (19) Având în vedere că produsul care face obiectul anchetei era considerat drept un produs omogen, acesta nu a fost subdivizat în diferite tipuri de produse pentru calcularea marjelor de prejudiciu.
- (20) Un producător-exportator a susținut că PET ar trebui subdivizat în diferite tipuri de produse în funcție de diferenții indici de vâscozitate ai acestora, deoarece indicele de vâscozitate este esențial pentru determinarea diferitelor aplicații posibile ale tipului de PET produs. S-a considerat că cererea ar trebui acceptată și metodologia pentru calcularea marjelor de prejudiciu a fost adaptată în consecință.

3. SUBVENȚIONARE

3.1. IRAN

3.1.1. Introducere

- (21) Guvernul iranian și producătorul-exportator cooperant au formulat observații privind următoarele sisteme, care fac obiectul unor măsuri compensatorii în temeiul regulamentului provizoriu:

(I) Măsuri privind zonele economice speciale („ZES”) – ZES petrochimice

(II) Finanțarea acordată de Societatea Petrochimică Națională (*National Petrochemical Company*) producătorului-exportator de PET.

3.1.2. Sisteme specifice

(I) Măsurile privind zonele economice speciale („ZES”) – ZES petrochimice

- (22) Guvernul iranian (GI) a contestat faptul că importurile de materii prime și de mijloace de producție cu scutire de taxe în zonele de liber schimb pot face obiectul unor măsuri compensatorii. Zona de liber schimb și zonele economice speciale sunt prin definiție zone scutite de taxe vamale pentru import și export, compatibile cu OMC. De asemenea, GI, precum și producătorul-exportator cooperant, au afirmat că importul de mijloace de producție cu scutire de taxe nu este condiționat în drept de rezultatele obținute la export, deoarece această scutire există și pentru societățile stabilite în restul teritoriului iranian.
- (23) În ceea ce privește conformitatea zonelor economice speciale cu normele OMC, este de remarcat faptul că argumentul general prezentat nu poate contesta faptul stabilit că subvențiile în cauză pot face obiectul unor măsuri compensatorii, deoarece nicio analiză detaliată nu a fost prezentată pentru a o respinge pe cea prezentată în regulamentul provizoriu. În ceea ce privește importurile de mijloace de producție cu scutire de taxe în Iran, informațiile disponibile în momentul prezentării observațiilor privind comunicarea constatărilor provizorii sugerează că această posibilitate există doar pentru societățile care își modernizează infrastructura, mai precis, nu este vorba despre o dispoziție automată aplicabilă tuturor părților. Prin urmare, afirmațiile de mai sus au trebuit să fie respinse.
- (24) Producătorul-exportator cooperant a afirmat că Comisia nu a luat în considerare principiul nediscriminării, având în vedere că norme și regimuri similare se aplică și în alte țări. Societatea a afirmat, de asemenea, că nu a fost informată în mod corect de către Comisie cu privire la obiectul vizitei de verificare și la cerințele corespunzătoare în materie de informații înaintea acestei verificări.
- (25) În ceea ce privește argumentul general referitor la violarea principiului nediscriminării, se reamintește că această anchetă antisubvenții a fost inițiată de către Comisie împotriva celor trei țări menționate în plângere, în conformitate cu dispozițiile de la articolul 10 din regulamentul de bază. Prin urmare, recomandarea Comisiei nu putea să se bazeze decât pe constatările acestei anchete. În ceea ce privește pretinsa absență a informațiilor prelabile privind aspectele care urmau să facă obiectul anchetei, se precizează că producătorii-exportatori cooperanți au fost informați de către Comisie cu mult timp înainte de vizita de verificare cu privire la faptul că aceasta va căuta, în cursul acestei vizite, informații referitoare la relația dintre producătorul-exportator și acționarul său. Prin urmare, aceste afirmații au trebuit să fie respinse.
- (26) Producătorul-exportator cooperant a atras atenția instituțiilor cu privire la două erori materiale intervenite în calculul scutirii de taxe la importurile unei materii prime în procesul de producție și în valoarea de import totală a mijloacelor de producție scutite. Aceste erori sunt corectate în prezentul regulament. Nivelurile revizuite ale subvenției sunt 0,14% pentru importul de inputuri cu scutire de taxe și 0,72% pentru importurile de mijloace de producție cu scutire de taxe. Nivelul total revizuit al subvenției pentru acest sistem este de 0,86%.
- (27) Ținând cont de cele menționate anterior și în absența altor observații relevante, se confirmă constatările privind acest sistem stabilite în considerentele (20) – (44) din regulamentul provizoriu, astfel cum au fost modificate prin considerentul (26) din prezentul regulament.

(II) Finanțarea acordată de Societatea Petrochimică Națională (National Petrochemical Company) producătorului-exportator de PET

- (28) Producătorul-exportator cooperant (Shahid Tondguyan Petrochemical Co. sau STPC) a afirmat că principalul său acționar, Societatea Petrochimică Națională (NPC), nu este un organism public și că GI nu împuternicise și nici nu solicitase NPC să efectueze plăți către STPC. În plus, s-a afirmat faptul că finanțarea NPC către STPC trebuie considerată ca rambursabilă și, prin urmare, ca nefiind o subvenție.
- (29) Pentru a răspunde acestor afirmații, ar trebui să se reamintească faptul că, pentru a evalua dacă o entitate ar trebui considerată drept organism public în scopul anchetelor antisubvenție, sunt relevanți următorii factori: 1) proprietatea de stat; 2) prezența guvernului în cadrul consiliului de administrație al entității; 3) controlul guvernului asupra activităților entității și urmărirea de către entitate a politicilor sau intereselor guvernamentale și 4) dacă entitatea este sau nu creată prin lege. Toate aceste cerințe au fost analizate după cum se indică în considerentul (52) din regulamentul provizoriu. NPC, ca organism de stat, nu are nevoie de mandat sau de delegație, concepte care se referă la entitățile private. De fapt, entitatea a stabilit că rolul NPC este de a dezvolta și exploata sectorul petrochimic național și că întreprinderii i-a fost încredințată de către GI sarcina suplimentară de a gestiona, ca autoritate administrativă de stat, zona economică specială petrochimică. Prin urmare, orice argument care contestă rolul de organism public al NPC trebuie respins.
- (30) În ceea ce privește afirmația conform căreia finanțarea acordată STPC este rambursabilă, este pertinent să se observe că ancheta a stabilit că rambursarea acestei finanțări este doar ipotetică, deoarece nu a fost prezentat niciun element de probă, în nicio etapă a procedurii, care să demonstreze că o astfel de rambursare a fost efectuată. Într-adevăr, astfel cum se explică în considerentul (51) din regulamentul provizoriu, faptul că fondurile nerambursabile s-au acumulat cel puțin din 2004 confirmă că este vorba de o subvenție recurentă, al cărei obiectiv este de a menține activitatea unicului producător-exportator iranian cooperant. Luând în considerare cele de mai sus, afirmația în cauză trebuie respinsă.
- (31) Producătorul-exportator cooperant a susținut, de asemenea, că valoarea subvenției a fost supraevaluată. În acest sens, s-a afirmat că faptul de a nu adăuga dobânzi între o societate-mamă (în acest caz, NPC) și filiala sa (în acest caz, STPC) reprezintă o practică comercială perfect normală în Iran. De asemenea, s-a afirmat că, în cursul calculării nivelului subvenției, valorile utilizate pentru finanțarea totală acordată de NPC și cifra de afaceri totală a STPC nu erau corecte, deoarece cifra de afaceri era subevaluată și că ar fi trebuit utilizată o altă valoare atunci când finanțarea totală furnizată era supraevaluată, deoarece anumite valori nu ar trebui atribuite fondurilor furnizate de NPC către STPC.
- (32) Afirmațiile de mai sus au trebuit să fie respinse. În ceea ce privește primul argument referitor la calculul ratei dobânzii, este de remarcat faptul că elementele de probă colectate nu justificau afirmația conform căreia o practică comercială curentă în Iran constă în a nu adăuga nicio dobândă între o societate-mamă și filiala sa în cadrul tranzacțiilor lor de finanțare. De asemenea, orice practică de acest gen este în mod clar incompatibilă cu practica economică obișnuită a investitorilor privați.

- (33) În ceea ce privește acest ultim argument, este adecvat să se observe că valoarea subvenției a fost calculată pe baza cifrelor referitoare la finanțare și la cifra de afaceri comunicate de producătorul-exportator cooperant și verificate în cursul vizitei de verificare.
- (34) În ceea ce privește pretinsa nouă cifră de afaceri totală, se reamintește că cifra furnizată în momentul prezentării observațiilor privind regulamentul provizoriu nu este justificată prin niciun element de probă verificabil și nu corespunde cifrei prezentate de societate înaintea și în cursul vizitei de verificare.
- (35) În ceea ce privește cifra finanțării totale, producătorul-exportator cooperant a afirmat că anumite valori nu ar trebui considerate ca făcând parte din finanțarea acordată de NPC către STPC. Cu toate acestea, informațiile furnizate nu ar putea corobora această afirmație, deoarece nu s-a furnizat niciun element de probă conform căruia valorile în cauză nu erau relevante pentru finanțarea acordată de NPC către STPC. De fapt, o parte din explicațiile oferite au reconfirmat faptul că NPC acționa în calitate de organism public contractând obligații pentru finanțarea producătorului-exportator cooperant fără a aplica dobânzi care ar fi trebuit onorate de un alt organism public. Prin urmare, nu se poate acorda nicio deducere din suma totală a finanțării, deoarece nu s-a furnizat niciun element de probă verificabil.
- (36) GI a afirmat că, în temeiul articolului 14 din Acordul OMC privind subvențiile și măsurile compensatorii, „nu se consideră că o cotă de participare a autorităților publice la capitalul social al unei întreprinderi... [și] un împrumut acordat de autoritățile publice conferă un avantaj...”, prin urmare, finanțarea acordată de NPC către STPC nu ar trebui considerată drept subvenție. Acest argument trebuie respins deoarece același articol 14 menționat mai sus concluzionează că „participarea autorităților publice la capitalul social nu se consideră ca aducând avantaje decât în cazul în care decizia în materie de investiții poate fi considerată incompatibilă cu practica obișnuită privind investițiile a investitorilor privați pe teritoriul membrului respectiv.” Într-adevăr, această practică este incompatibilă cu practicile obișnuite de investiție ale investitorilor privați, deoarece este de neconceput ca o organizație comercială din oricare țară membră a OMC să continue furnizarea unei astfel de finanțări nerambursabile. În orice caz, este de remarcat faptul că Iranul nu este membru al OMC.
- (37) Ținând cont de cele menționate anterior și în absența altor observații relevante, se confirmă constatările privind acest sistem, astfel cum au fost stabilite în considerentele (45) – (57) din regulamentul provizoriu.

3.1.3. Valoarea subvențiilor care pot face obiectul unor măsuri compensatorii

- (38) Ținând cont de considerentele (21) – (37) de mai sus, valoarea definitivă a subvențiilor care pot face obiectul unor măsuri compensatorii, în conformitate cu dispozițiile regulamentului de bază, exprimată *ad valorem* pentru unicul producător-exportator iranian cooperant este de 51,88%.

3.2. Pakistan

3.2.1. Introducere

(39) Guvernul din Pakistan (denumit în continuare „GP”) și producătorul-exportator cooperant au formulat observații privind următoarele sisteme, care fac obiectul unor măsuri compensatorii în temeiul regulamentului provizoriu:

(I) Sistemul de transformare a mărfurilor sub control vamal

(II) Importurile de instalații, mașini și echipamente în sistemul de transformare a mărfurilor sub control vamal

(III) Protecție tarifară a achizițiilor de PTA pe piața internă

(IV) Regimul fiscal final (FTR)

(V) Sistemul de finanțare forfetară pe termen lung a exporturilor (LTF-EOP)

(VI) Sistemul de finanțare a exportului al Băncii de Stat din Pakistan (EFS)

(VII) Finanțarea în temeiul Circularei F.E. nr. 25 a Băncii de Stat din Pakistan

(40) GP a afirmat, cu titlu de observație preliminară, că observațiile sale precedente privind sistemele de subvenții nu au fost luate în considerare sau au fost neglijate de către Comisie. Producătorul exportator cooperant a afirmat, cu titlu de observație preliminară, că observațiile precedente ale GP prezentau o analiză juridică motivată demonstrând că sistemele nu trebuiau considerate ca fiind subvenții „interzise”. Această parte a afirmat, de asemenea, că, în regulamentul provizoriu, Comisia și-a fondat concluziile nu doar pe o apreciere incorectă a elementelor factuale, ci și pe o analiză juridică incorectă. S-a mai afirmat că analiza juridică corectă era cea prezentată de GP.

(41) În ceea ce privește observațiile anterioare regulamentului provizoriu, este de remarcat faptul că acestea au fost luate pe deplin în considerare de către Comisie în cursul procesului anchetei deoarece făceau parte, alături de răspunsurile relevante ale părților la chestionar și de datele comunicate ulterior, din informațiile pe baza cărora s-au stabilit constatările provizorii.

(42) De asemenea, se remarcă faptul că dispozițiile juridice ale sistemelor relevante și punerea în practică concretă care rezultă din acestea au fost relevate în mod corect către Comisie. Nu s-a oferit nici un element de probă care să demonstreze că dispozițiile juridice menționate nu erau corecte. În ceea ce privește analiza juridică a Comisiei, aceasta se baza pe dispozițiile relevante din regulamentul de bază și era consolidată de analiza juridică utilizată de multă vreme de către UE în anchetele antisubvenții anterioare în cazul analizei, de exemplu, a sistemelor de rambursare a taxelor vamale, a sistemelor de credite la export și a sistemelor de impozit pe venit⁴. Faptul că o parte nu este de acord cu analiza juridică prezentată nu înseamnă că această analiză este incorectă, în special atunci când nu se furnizează niciun element de probă pentru a corobora această afirmație. Acest fapt este cu atât mai evident cu cât GP și-a exprimat, odată cu observațiile sale privind regulamentul provizoriu, dorința

⁴ A se vedea, de exemplu, Regulamentul (CE) nr. 713/2005 al Consiliului, JO L 121, 13.5.2005, p. 1; Regulamentul (CE) nr. 1176/2008 al Consiliului, JO L 319, 29.11.2008, p. 1.

de a modifica în măsura posibilului un anumit număr de sisteme. Luând în considerare cele de mai sus, afirmațiile prezentate în considerentul (40) au trebuit respinse.

3.2.2. Sisteme specifice

(I) *Sistemul de transformare a mărfurilor sub control vamal*

- (43) GP și producătorul-exportator cooperant și-au reiterat punctul de vedere conform căruia sistemul de transformare a mărfurilor sub control vamal este corect gestionat datorită existenței unui sistem eficient de punere în aplicare și de monitorizare care înregistrează consumul/deducerea și controlează materiile prime scutite de taxe și consumul real al societății pe baza înregistrărilor sale privind producția totală. De asemenea, s-a afirmat că raportul input/output se bazează pe consumul real al societății relevante care beneficiază de avantajele sistemului și că înregistrarea inputurilor face obiectul verificării. Potrivit acestor afirmații, raportul input/output a fost stabilit în același timp cu un sistem de referință verificat, actualizat în mod periodic pe baza consumului real al societății. În urma oricărei modificări a raportului, remiterea excesivă din perioada precedentă a fost imputată pentru a actualiza registrul de mărfuri sub control vamal, obținând astfel stocul real; pe baza acestui stoc real societatea care beneficiază de avantaje în cadrul sistemului trebuie să demonstreze exportul produselor finite. De asemenea, producătorul exportator cooperant a prezentat două scrisori în care informa autoritățile vamale cu privire la materialele conservate în cadrul sistemului de transformare a mărfurilor sub control vamal, arătând că societatea era abilitată să utilizeze excesul de inputuri pentru fabricarea de produse destinate exportului în viitor.
- (44) În ceea ce privește acest sistem, astfel cum se menționează în considerentul (70) din regulamentul provizoriu, inputurile primite, fabricate și exportate nu erau înregistrate pe baza consumului real. Numai consumul teoretic a fost înregistrat, conform certificatului de analiză, cu raporturi input-output ale tuturor materiilor prime necesare pentru fabricarea a 1 000 kg de outputuri. Aceste norme input-output sunt stabilite de către autorități și revizuite în mod periodic pe baza informațiilor obținute de la producătorul-exportator cooperant, dar nu există reguli clare și nu există dovezi privind modul în care sunt realizate aceste revizui. În plus, în urma revizuirilor realizate cu privire la certificatul de analiză, care indicau existența unei remiteri excesive, autoritățile nu au întreprins acțiuni ulterioare pentru a verifica totalitatea consumului real precedent și pentru a solicita plăți efectuate pentru anii precedenți. Cu alte cuvinte, nu s-a efectuat niciun control al remiterilor excesive privind taxele neachitate. Producătorul-exportator cooperant a afirmat că excesul de materii prime contabilizate în perioada precedentă a fost imputat pentru a actualiza registrul de mărfuri sub control vamal, obținând astfel stocul real. Este adecvat să se observe că această practică se bazează pe faptul că producătorul-exportator este cel care, din proprie inițiativă, comunică autorităților relevante remiterea excesivă acumulată în perioada precedentă. Și mai interesant este faptul că această practică nu era prevăzută nicăieri în cadrul dispozițiilor legislative care reglementează acest sistem. Elementele de mai sus confirmă absența unui mecanism eficient de punere în aplicare și monitorizare pentru acest sistem. În aceste condiții, toate afirmațiile în cauză au trebuit să fie respinse.
- (45) Ambele părți au afirmat, de asemenea, că taxa vamală din cadrul regimului de import normal era zero în cursul PA și că, prin urmare, nu se renunță la niciun venit public în

ceea ce privește importurile de PTA în temeiul sistemului de transformare a mărfurilor sub control vamal.

- (46) Acest argument a trebuit să fie respins. Reiese clar din informațiile prezentate de părți că taxa vamală normală pentru importurile de PTA este de 7,5%. Prin derogare și în anumite condiții, părțile pot beneficia de un nivel al taxei egal cu zero. Faptul că GP a stabilit sistemul de transformare a mărfurilor sub control vamal sau sistemul de protecție tarifară a achizițiilor de PTA nu implică în niciun fel faptul că nivelul taxei vamale pentru toate importurile de PTA este zero. De fapt, existența sistemelor menționate mai sus confirmă că există o renunțare la venituri publice și acesta este motivul pentru care sistemele speciale de derogări, cu norme specifice și utilizatori eligibili, au fost puse în aplicare.
- (47) Producătorul-exportator cooperant a afirmat, de asemenea, că nu exista o încălcare a articolului 349 din capitolul XV al Codului vamal pakistanez din 2001. În acest sens, s-a afirmat că sistemul de transformare a mărfurilor sub control vamal acoperă ansamblul fabricii societății și că, prin urmare, clădirile depozitului îndeplineau normele relevante care solicitau o zonă independentă cu acces independent la intrare sau ieșire dintr-o zonă publică și neavând altă intrare sau ieșire, zona de fabricare și zonele separate de stocare a produselor finite, a rebuturilor și a deșeurilor fiind clar identificate în clădiri.
- (48) În ceea ce privește observațiile de mai sus, trebuie să se reitereze că vizita de verificare a arătat că doar materiile prime importate cu scutire de taxe vamale erau separate de inputurile achiziționate local. Clădirile depozitului, și anume depozitul vamal și depozitul de transformare sub control vamal, nu erau situate într-o zonă independentă cu acces independent la intrare sau ieșire dintr-o zonă publică și nu dispuneau de o altă intrare sau ieșire, conform dispozițiilor din articolul 349 menționat anterior. De asemenea, afirmația părții, conform căreia întreaga fabrică ține de sistemul de transformare a mărfurilor sub control vamal, nu se bazează pe niciun element de probă verificabil (de exemplu, un permis explicit care să definească suprafața de transformare a mărfurilor sub control vamal), cu excepția unei analize a formulării articolului 349. Prin urmare, afirmațiile în cauză au trebuit să fie respinse.
- (49) GP a modificat foarte recent acest sistem pe plan administrativ. El a introdus în legislație o definiție mai detaliată a sistemului de transformare a mărfurilor sub control vamal și a luat măsuri pentru a consolida controlul autorității relevante asupra sistemului.
- (50) În ceea ce privește controlul exercitat de autoritate asupra sistemului de transformare a mărfurilor sub control vamal, modificările introduse nu remediază deficiențele cele mai grave ale sistemului, astfel cum au fost identificate de prezenta anchetă, și anume: (i) lipsa de indicații privind consumul real de materii prime importate și (ii) absența unui sistem de verificare care se concentrează asupra rezultatelor reale, mai degrabă decât asupra standardelor fixate din punct de vedere istoric. De asemenea, deoarece punerea în aplicare a oricărei modificări aduse acestui sistem trebuie să fie verificată în mod adecvat (problemele identificate se referă și la gestionarea sistemului), ar fi necesară o anumită perioadă de timp înainte de a adopta o decizie definitivă cu privire la modificările aduse sistemului și la modul în care autoritățile au pus în aplicare aceste modificări și au asigurat un sistem de verificare gestionat în mod corespunzător.

- (51) GP și-a exprimat, de asemenea, dorința de a-și asuma, față de Comisie, un angajament privind punerea în aplicare concretă a normelor aplicabile sistemului de transformare a mărfurilor sub control vamal. S-a propus ca acest angajament să ia forma furnizării de elemente de probă conform cărora producătorul-exportator cooperant respectă noile norme (de exemplu, modificări legate de clădiri, revizuirea raporturilor input/output, remiterea taxelor), oferind rapoarte periodice și permițând efectuarea de către Comisie a unor vizite de verificare.
- (52) În ceea ce privește cele mai sus, se observă că, prin această propunere de angajament, GP confirmă în mod indirect toate deficiențele subliniate de regulamentul provizoriu în legătură cu acest sistem. În plus, astfel cum se menționează în considerentul (50) de mai sus, nu este posibil să se accepte un angajament referitor la gestionarea unui sistem pe baza unor elemente de probă care nu se vor materializa decât în viitor. În sfârșit, un astfel de angajament nu este practic deoarece monitorizarea necesară ar implica în mod efectiv repetarea periodică a unor părți importante ale anchetei. În acest sens, ar trebui subliniat faptul că GP și/sau producătorul-exportator cooperant pot solicita, în cazul în care sunt îndeplinite dispozițiile relevante de la articolul 19 din regulamentul de bază, o reexaminare intermediară a măsurilor.
- (53) Ținând cont de cele menționate anterior și în absența altor observații relevante, se confirmă constatările privind acest sistem stabilite în considerentele (60) – (80) din regulamentul provizoriu, astfel cum au fost modificate prin considerentele (44) – (52) de mai sus.

(II) Importurile de instalații, mașini și echipamente în sistemul de transformare a mărfurilor sub control vamal

- (54) În ceea ce privește acest sistem, ambele părți au afirmat că rata dobânzii utilizate pentru calcularea marjei de subvenție trebuie să fie rata dobânzii oferite exportatorului în cauză în cursul PA. De asemenea, părțile au afirmat că, deoarece instalațiile, mașinile și echipamentele erau utilizate pentru producția de PET destinat exportului, precum și vânzării interne, marja de subvenție ar trebui determinată pe baza cifrei de afaceri totale a producătorului-exportator.
- (55) Ca răspuns la aceste afirmații, ar trebui să se menționeze că rata dobânzii folosită pentru calculul menționat anterior este rata dobânzii comerciale aplicate în cursul PA în Pakistan, conform site-ului Băncii de Stat din Pakistan. Această rată reprezintă rata normală a creditului predominantă pe piață. În ceea ce privește numitorul utilizat în calculul subvenției, trebuie amintit că o condiție prealabilă pentru a beneficia de acest sistem este instalarea de mașini importate în cadrul sistemului de transformare a mărfurilor sub control vamal, care este un sistem de import cu scutire de taxe de materii prime utilizate exclusiv pentru exportul ulterior al producției în cadrul sistemului de transformare a mărfurilor sub control vamal. Prin urmare, valoarea subvenției (numitor) trebuie repartizată pe cifra de afaceri totală la export în cursul PA, pentru că subvenția este condiționată de rezultatele la export. Prin urmare, toate afirmațiile de mai sus au trebuit să fie respinse.
- (56) Ținând cont de cele menționate anterior și în absența altor observații relevante, se confirmă constatările privind acest sistem, astfel cum au fost stabilite în considerentele (81) – (92) din regulamentul provizoriu.

(III) Protecție tarifară a achizițiilor de PTA pe piața internă

- (57) GP a afirmat că prețul PTA produs local nu este inferior cu 7,5% față de prețul internațional și că restituirea financiară nu era acordată doar pentru PTA produs pe plan local, ci și pentru PTA importat. Producătorul-exportator cooperant a afirmat că sistemul permite o restituire a taxelor vamale atât pentru PTA achiziționat local, cât și pentru PTA importat, și, astfel, sistemul nu favorizează achiziționarea de PTA produs pe plan local. S-a afirmat, de asemenea, că legislația nu limitează accesul la acest sistem.
- (58) Afirmările de mai sus au trebuit să fie respinse. În acest sens, se menționează că acest sistem oferă o contribuție financiară sub forma unui transfer direct de fonduri care conferă un avantaj clar societății beneficiare. Analizând informațiile prezentate de GP, este clar că o societate eligibilă poate: (i) cumpăra PTA pe piața națională și primi un sprijin compensatoriu echivalent cu 7,5% din prețul plătit pentru achizițiile de PTA produs pe plan local sau (ii) importa PTA și primi o restituire a taxei vamale (7,5%) plătite la importurile de PTA. Cu toate acestea, opțiunea din urmă nu este permisă în cazul în care societatea eligibilă utilizează un sistem de rambursare a taxelor vamale (de exemplu, sistemul de transformare a mărfurilor sub control vamal) la importurile de PTA. Din cele de mai sus, rezultă în mod clar că producătorul-exportator cooperant a fost constrâns, *de jure*, să utilizeze acest sistem doar pentru achizițiile sale de PTA produs pe plan local și utiliza în paralel sistemul de transformare a mărfurilor sub control vamal pentru PTA importat. De asemenea, este evident că, chiar și în cazurile în care o societate eligibilă utilizează ambele opțiuni disponibile ale sistemului (de exemplu, prin denunțarea posibilității de a utiliza regimul de rambursare a taxelor vamale al sistemului de transformare a mărfurilor sub control vamal), este clar că restituirile scontate ar fi fost diferite, deoarece, într-un caz, rata este calculată pe baza prețului total de vânzare facturat pentru achizițiile interne, iar în celălalt caz rata este calculată pe baza valorii declarate în vamă, care nu este în mod necesar prețul total de vânzare facturat. Nu s-a furnizat nici un element de probă verificabil care să infirme concluziile menționate anterior. În sfârșit, în ceea ce privește argumentul potrivit căruia nu există restricții privind accesul la sistem, ancheta a stabilit că legislația relevantă menționa în mod clar numele părților eligibile. În orice caz, PTA produs pe plan local nu face obiectul niciunei taxe și, prin urmare, „rambursarea” de 7,5% este un transfer direct de fonduri, sau pur și simplu o subvenție. Singura modalitate prin care un producător de PET poate obține această subvenție este achiziționarea de PTA produs pe plan local. Pe de altă parte, orice „rambursare” a taxei vamale la PTA importat este o scutire de la o plată datorată în mod normal, nu un transfer direct de fonduri; prin urmare, nu există nicio echivalență între cele două situații.
- (59) În consecință, sistemul conferă un avantaj evident cumpărătorului național, și anume producătorul de PET, prin intermediul unui transfer direct de fonduri și este specific, în sensul articolului 4 alineatul (4) litera (b) din regulamentul de bază, având în vedere că subvenția este subordonată utilizării de produse naționale în mod preferențial față de cele importate, deoarece doar produsele naționale pot beneficia de subvenția directă. Mai mult, această subvenție poate fi considerată, de asemenea, ca fiind specifică, în sensul articolului 4 alineatul (4) litera (a) din regulamentul de bază, dat fiind că însăși legislația limitează în mod explicit participarea la acest sistem a anumitor societăți care fac parte din industria poliesterului.

- (60) În ceea ce privește acest sistem, GP a oferit, alături de observațiile sale privind regulamentul provizoriu, o ordonanță guvernamentală publicată la 28 iunie 2010 declarând că reglementarea SRO nr. 1045(I)/2008 se abroga începând cu 1 iulie 2010. GP a afirmat că acest fapt va garanta că nicio rambursare privind PTA achiziționat pe plan local sau PTA importat nu este permisă sau nu va mai fi permisă pentru utilizatorii de PTA.
- (61) De asemenea, un articol de presă pe aceeași temă, prezentat de producătorul-exportator cooperant, pare să sugereze că GP a decis să suprima regulamentul relevant pentru acest sistem pentru ca Pakistanul să îndeplinească standardele internaționale în acest sens. Producătorul-exportator cooperant a coroborat informațiile furnizate de GP cu date care confirmă că, începând cu 1 iulie 2010, nu mai este posibil să se beneficieze de subvenția în cauză la achiziționarea de PTA produs pe plan local. În acest sens, se reamintește că, în conformitate cu articolul 15 din regulamentul de bază, nu se impune nicio măsură în cazul în care subvenția este retrasă sau s-a demonstrat că subvenția nu mai conferă avantaje exportatorilor în cauză. Din informațiile de mai sus reiese clar că Pakistanul admite în substanță că punctele subliniate de regulamentul provizoriu în ceea ce privește acest sistem necesitau acțiuni corective din partea sa, că GP a pus capăt acestui sistem și că producătorul-exportator cooperant nu beneficiază de avantaje legate de acest sistem. În aceste condiții, se consideră că condițiile expuse la articolul 15 din regulamentul de bază sunt îndeplinite și, prin urmare, acest sistem nu ar trebui să facă obiectul unor măsuri compensatorii.
- (62) Ținând cont de cele menționate anterior și în absența altor observații relevante, se confirmă constatările privind acest sistem stabilite în considerentele (93) – (105) din regulamentul provizoriu, astfel cum au fost modificate în considerentele (58) – (61) de mai sus.

(IV) Regimul fiscal final (FTR)

- (63) Ambele părți au afirmat că acest sistem constituie un regim fiscal diferit și nu ar trebui să facă obiectul unor măsuri compensatorii, având în vedere că Pakistanul se bucură de suveranitate fiscală și este liber să aplice sistemul de impozitare pe care îl dorește. De asemenea, s-a afirmat că FTR nu implică nicio contribuție financiară către nicio societate și că este o normă generalizată de impozitare în Pakistan (se efectuează o reținere la sursă de 1% în momentul încasării rezultatului vânzărilor în valută), care operează conform unui concept diferit și pe o bază diferită în comparație cu regimul fiscal normal, care prevede o impozitare cu 35 % a venitului intern. Conform acestor părți, nu este posibil să se determine care dintre cele două sisteme este mai favorabil și, prin urmare, FTR nu duce la anularea sau neperceperea veniturilor publice care în mod normal sunt exigibile.
- (64) În ceea ce privește aceste afirmații, ar trebui să se menționeze că nu este pusă sub semnul întrebării suveranitatea Pakistanului, ci pretențiile subvenției acordate anumitor producători-exportatori. De asemenea, ar trebui să se reamintească faptul că beneficiile de pe urma exporturilor sunt impozitate în mod diferit față de cele obținute din vânzări interne. În măsura în care duce la beneficii datorită faptului că exporturile sunt taxate la o rată mai mică decât vânzările interne, acest regim fiscal este considerat ca fiind o subvenție, în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) și al articolului 3 alineatul (2) din regulamentul de bază sub forma unor venituri publice nepercepute care conferă un avantaj societății beneficiare. El este, de asemenea, o subvenție

specifică în sensul articolului 4 alineatul (4) litera (a), având în vedere că este subordonat rezultatelor exportului.

- (65) În plus, producătorul-exportator cooperant a prezentat un set de calcule efectuate în format Excel pentru exercițiile 2008 și 2009, precum și un aviz de impozitare și un aviz de evaluare emis de comisarul adjunct pentru impozite, care a examinat un ansamblu de cifre din declarația de venituri a societății pentru 2008. GP a coroborat declarațiile producătorului-exportator cooperant afirmând că respectivele calcule furnizate arată că producătorul-exportator cooperant a plătit mai multe impozite în cadrul FTR în comparație cu ceea ce ar fi plătit în cazul aplicării regimului fiscal normal.
- (66) Aceste argumente au trebuit respinse. În primul rând, calculele furnizate nu fac parte din declarația de venituri a societății și nici dintr-un alt document oficial al autorității fiscale. Prin urmare, nu există niciun element de probă verificabil care să demonstreze că acestea prezintă în mod exact obligațiile fiscale ale producătorului-exportator cooperant.
- (67) În al doilea rând, o analiză a documentelor fiscale oficiale prezentate (aviz de impozitare și aviz de evaluare) nu confirmă în niciun fel afirmațiile părților cu privire la nivelurile impozitului datorat în temeiul diferitelor regimuri fiscale.
- (68) În ceea ce privește documentele prezentate pentru anul 2008, părțile nu au arătat în ce mod valorile prezentate corespundeau cu exactitate declarației de venituri a societății pentru 2008 și celor două documente emise ulterior de autoritățile fiscale competente. În ceea ce privește aceste două documente, ele par să confirme că societății i se solicită plata unui impozit pe veniturile sale interne. Cu toate acestea, nu reiese în mod clar din informațiile prezentate că această valoare a impozitului (sau orice altă valoare a impozitului) a fost plătită efectiv sau dacă societatea a contestat avizul de impozitare menționat anterior. De asemenea, nu este clar modul în care valorile prezentate în cadrul calculelor în format Excel ar putea corespunde declarației de venituri a societății sau avizului de evaluare din partea autorității fiscale. În orice caz, chiar dacă se admite că valoare indicată în avizul de impozitare a fost plătită, aceasta nu ar modifica concluzia conform căreia producătorul-exportator cooperant a plătit mai puțin impozit decât cel pe care l-ar fi plătit dacă s-ar fi aplicat rata de 35% la veniturile din export.
- (69) În ceea ce privește documentele prezentate pentru anul 2009, se menționează că părțile nu au furnizat declarația de venituri pentru 2009 a producătorului-exportator cooperant. În loc să furnizeze declarațiile fiscale și declarațiile de venituri oficiale, a fost prezentat ca element de probă un calcul în format Excel. Este evident că acest gen de informații nu poate fi verificat și nu poate justifica niciun argument privind evoluția impozitelor pe venit după PA. În acest sens, ar trebui subliniat faptul că GP și/sau producătorul-exportator cooperant pot solicita, în cazul în care sunt îndeplinite dispozițiile relevante de la articolul 19 din regulamentul de bază, o reexaminare intermediară a măsurilor.
- (70) Cu toate acestea, atunci când s-a calculat valoarea subvenției în temeiul FTR, s-a descoperit o eroare materială privind veniturile la export ale producătorului-exportator cooperant, astfel cum sunt menționate în declarația de venituri a societății pe anul 2008. Această eroare a fost corectată în mod corespunzător. Rata subvenției stabilite

cu privire la acest sistem în cursul PA pentru producătorul-exportator se ridică la 1,97% (în loc de 1,95%).

- (71) Ținând cont de cele menționate anterior și în absența altor observații relevante, se confirmă constatările privind acest sistem stabilite în considerentele (106) – (116) din regulamentul provizoriu, astfel cum au fost modificate în considerentul (70) de mai sus.

(V) Sistemul de finanțare forfetară pe termen lung a exporturilor (LTF-EOP)

- (72) Ambele părți au susținut că rata dobânzii utilizată pentru a calcula marja de subvenție a acestui sistem de finanțare trebuie să fie rata dobânzii disponibilă în momentul în care producătorul-exportator negocia finanțarea forfetară, și anume rata din anul 2004-2005. În plus, numitorul folosit pentru a calcula marja de subvenție provizorie ar trebui să fie cifra de afaceri totală a societății, și nu cifra de afaceri totală la export, dat fiind că aceleași instalații de producție care sunt finanțate prin LTF-EOP sunt utilizate pentru a produce atât produsele destinate pieței interne, cât și cele exportate.
- (73) Aceste afirmații au trebuit să fie respinse. În primul rând, trebuie clarificat că rata folosită pentru calculul menționat anterior este rata dobânzii comerciale care a prevalat în cursul PA în Pakistan, conform site-ului Băncii de Stat din Pakistan. Finanțarea negociată în 2004/2005 a fost încasată în tranșe de către exportatorul în cauză. Pentru calculul valorii subvenției s-a utilizat valoarea creditului încasat pentru PA care a fost comunicată de producătorul-exportator cooperant. În mod normal, pentru a examina avantajele acordate unei părți în cursul unei anumite PA, rata aplicabilă a creditului comercial care predomină pe piață în cursul PA se compară cu rata plătită pentru împrumutul primit în cursul PA, iar această procedură s-a aplicat și în cazul de față. În ceea ce privește numitorul utilizat în calculul subvenției, trebuie amintit că o condiție prealabilă pentru a beneficia de acest sistem se referă la necesitatea ca societatea să exporte direct sau indirect cel puțin 50% din producția sa anuală. Prin urmare, valoarea subvenției (numitor) trebuie luată în considerare în funcție de cifra de afaceri la export pentru produsul în cauză în cursul PA pentru că subvenția este condiționată de rezultatele la export.
- (74) Ținând cont de cele menționate anterior și în absența altor observații relevante, se confirmă constatările privind acest sistem, astfel cum au fost stabilite în considerentele (117) – (133) din regulamentul provizoriu.

(VI) Sistemul de finanțare a exportului al Băncii de Stat din Pakistan (EFS)

- (75) Guvernul din Pakistan a declarat că sectorul PET a fost exclus din acest sistem printr-o decizie a Băncii de Stat din Pakistan din 28 iunie 2010. Prin urmare, s-a afirmat că acest sistem respectă dispozițiile articolului 15 din regulamentul de bază și că, dat fiind că s-a demonstrat că subvenția a fost retrasă, Comisia nu ar trebui să impună măsuri compensatorii. În legătură cu aceasta, producătorul-exportator cooperant a afirmat că, în conformitate cu Circulara nr. 09 din 2010 a Băncii de Stat din Pakistan („BSP”) din 28 iunie 2010, societatea a rambursat întreaga valoare a finanțării din EFS și că la data de 30 iunie 2010 nu exista nicio sumă restantă în ceea ce privește EFS.
- (76) În legătură cu această afirmație, se amintește că articolul 15 din regulamentul de bază prevede că nu se impun măsuri dacă subvenția este retrasă sau dacă se demonstrează că subvenția nu mai aduce niciun avantaj exportatorului în cauză. În ceea ce privește

documentele relevante pentru sistemul EFS transmise, se precizează că, într-adevăr, decizia Băncii de Stat din Pakistan dispune că băncile nu mai pot acorda facilități de finanțare pentru PET în temeiul acestui sistem. De asemenea, textul relevant precizează că facilitățile existente acordate exportatorilor vor rămâne valabile până la scadența împrumuturilor respective, iar performanța la export a societăților va fi luată în calcul pentru împrumuturile realizate de societăți în perioada 2009-2010 și pentru drepturi până în 2011. În privința acestor aspecte, GP a clarificat, furnizând documentația necesară, că societățile care nu dețin împrumuturi pe termen scurt acordate în temeiul acestui sistem în cursul exercițiului financiar 2009-2010 (și anume până pe 30 iunie 2010) nu se bucură de niciun avantaj în perioada tranzitorie până în 2011. În privința afirmației că nu există sume restante corespunzătoare finanțării acordate producătorului-exportator în temeiul EFS, se precizează că această afirmație ar trebui susținută de o serie de dovezi furnizate de băncile relevante și confirmate de contabilul autorizat al societății. Ținându-se cont de cele de mai sus, se concluzionează că părțile erau în măsură să demonstreze că sistemul EFS nu mai oferă niciun avantaj exportatorului în cauză. Astfel, condițiile prevăzute la articolul 15 din regulamentul de bază sunt îndeplinite, iar afirmațiile au fost considerate întemeiate. Prin urmare, s-a concluzionat că acest sistem nu ar trebui să facă obiectul unor măsuri compensatorii.

- (77) De asemenea, producătorul-exportator cooperant a afirmat că rata dobânzii utilizată pentru a calcula marja de subvenție trebuie să fie rata dobânzii pe termen scurt aplicabilă societății respective în cursul PA. S-a afirmat și că finanțarea obținută este utilizată pentru a satisface necesitățile generale de finanțare a fondului de rulment actual al societății atât pentru vânzările interne, cât și pentru cele la export și că, prin urmare, numitorul pentru calcularea marjei de subvenție ar trebui să fie cifra de afaceri totală a societății.
- (78) Aceste afirmații au trebuit să fie respinse. Se amintește că rata folosită pentru calculul menționat anterior este rata dobânzii comerciale aplicată în cursul PA în Pakistan, conform site-ului Băncii de Stat din Pakistan. Această rată reprezintă rata normală a creditului predominantă pe piață. În privința numitorului utilizat pentru calculul privind subvenția, condiția prealabilă pentru a beneficia de acest sistem se referă fie la realizarea unor tranzacții la export specifice, fie la rezultatele globale la export. Prin urmare, valoarea subvenției (numitor) trebuie luată în considerare în funcție de cifra de afaceri totală la export în cursul PA, pentru că subvenția este condiționată de rezultatele la export.
- (79) Ținând cont de cele menționate anterior și în absența altor observații relevante, se confirmă constatările privind acest sistem stabilite în considerentele (134) – (148) din regulamentul provizoriu, astfel cum au fost modificate prin considerentele (75) – (78) de mai sus.

(VII) *Finanțarea în temeiul Circularei F.E. nr. 25 a Băncii de Stat din Pakistan*

- (80) Ambele părți au afirmat că Banca de Stat din Pakistan nu a intervenit în acest sistem, că băncile comerciale oferă finanțare în monedă străină fără rate de dobândă preferențiale și că sistemul nu este condiționat de rezultatele la export, deoarece atât exportatorii, cât și importatorii pot beneficia de el.
- (81) Argumentele furnizate au fost analizate ținând cont de dispozițiile juridice aplicabile și de punerea în practică a sistemului și au fost considerate întemeiate. Prin urmare, s-a

concluzionat că acest sistem nu ar trebui să facă obiectul unor măsuri compensatorii. Deoarece sistemul în temeiul Circularei F.E. nr. 25 a Băncii de Stat din Pakistan nu va face obiectul unor măsuri compensatorii, nu este necesar să se furnizeze un răspuns la observațiile corespunzătoare formulate în urma comunicării constatărilor.

3.2.3. Valoarea subvențiilor care pot face obiectul unor măsuri compensatorii

- (82) Ținând cont de cele de mai sus, valoarea definitivă a subvențiilor care pot face obiectul unor măsuri compensatorii, în conformitate cu dispozițiile regulamentului de bază, exprimată *ad valorem*, pentru unicul producător-exportator cooperant din Pakistan este de 5,15%.

3.3. Emiratele Arabe Unite (EAU)

3.3.1. Introducere

- (83) Guvernul din EAU (denumit în continuare „GEAU”) și producătorul-exportator cooperant au formulat observații privind următoarele sisteme, care fac obiectul unor măsuri compensatorii în temeiul regulamentului provizoriu:

(I) Legea federală nr. 1 din 1979

(II) Zona de liber schimb (ZLS)

3.3.2. Sisteme specifice

(I) Legea federală nr. 1 din 1979

- (84) GEAU a afirmat că sistemul instituit de Legea federală nr. 1 din 1979 este deschis în mod general și orizontal tuturor sectoarelor industriale și întreprinderilor din EAU și că acesta este acordat fără nicio excepție. Producătorul-exportator cooperant a afirmat că licența emisă în temeiul Legii Federale nr. 1 din 1979 constituie condiția prealabilă pentru a exista și a funcționa în EAU.
- (85) În privința celor de mai sus, ancheta a stabilit că întreprinderile industriale din EAU pot funcționa în baza unor tipuri diferite de licențe. Astfel, în afară de licența emisă în temeiul Legii Federale nr. 1 din 1979, o întreprindere industrială poate funcționa în baza unei licențe emise de autoritățile regionale din emiratul în care aceasta se află. Acesta este cazul producătorului-exportator cooperant, care deține o licență emisă de Guvernul Emiratului Ras al Khaimah. În plus, o întreprindere industrială ar putea funcționa în cadrul unei zone de liber schimb, în care nu este necesară o licență în temeiul legii menționate anterior. Prin urmare, este incorect să se afirme că toate întreprinderile industriale din EAU funcționează în temeiul Legii federale nr. 1 din 1979. Astfel, nu a fost demonstrat că acordarea avantajelor în temeiul sistemului este automată, deci afirmația respectivă trebuie respinsă.
- (86) Ambele părți au susținut că cerințele prevăzute de lege reprezintă doar condițiile prealabile necesare pentru ca un proiect industrial să își poată desfășura activitatea în țara respectivă, și nu condițiile pentru a obține scutiri de la plata taxelor vamale și că, prin urmare, analiza efectuată de Comisie în regulamentul provizoriu cu privire la articolele 12, 13 și 21 din Legea federală nr. 1 este incorectă. GEAU a susținut și că, în ceea ce privește articolul 13, termenul „considerat” („*considered*”) nu are sens

imperativ în textul în arabă al legii. De asemenea, GEAU a susținut că articolele 11 și 12 din legea menționată anterior nu au fost niciodată aplicate în practică, deoarece comitetul tehnic care are responsabilitatea de a adresa recomandări ministrului în legătură cu cererile nu a fost niciodată instituit. S-a susținut și că rolul Departamentului de Dezvoltare Industrială este prevăzut în manualul pentru utilizatorii sistemului industrial electronic editat de minister, astfel cum se menționează în considerentul (173) din regulamentul provizoriu.

- (87) Aceste afirmații au trebuit să fie respinse. Se precizează că articolele 13 și 21 ale legii constituie o parte a procesului gradual prevăzut în analiza privind licența industrială în baza Legii federale nr. 1 din 1979. În privința articolelor 11 și 12, se precizează că aceste articole stabilesc rolul și responsabilitățile diferitelor organisme ale autorității de stat care emite licența industrială în temeiul Legii federale nr. 1 din 1979. Faptul că organismul menționat nu a fost instituit, deși este prevăzut de lege și este responsabil cu (i) evaluarea datelor furnizate de Departamentul de Dezvoltare Industrială și (ii) transmiterea de recomandări ministrului privind aprobarea sau respingerea cererilor, confirmă că legislația în temeiul căreia acționează autoritatea competentă nu este respectată în practică și că, prin urmare, nu există nicio certitudine juridică privind modul în care se acordă subvenția. În plus, de fapt afirmația GEAU privind comisia tehnică contrazice afirmații anterioare conform cărora ministrul a cerut acestui comitet să formuleze observații privind o posibilă revizuire a legii. În privința definiției termenului „considerat” în articolul 13 din legea federală, se precizează că versiunea în limba engleză este singurul text transmis de GEAU în cursul anchetei. În plus, afirmația că ar putea exista diferențe între textul în arabă și cel în engleză a fost formulată doar după comunicarea constatărilor provizorii. Faptul că cele două versiuni ale textului ridică îndoieli asupra anumitor părți ale criteriilor de eligibilitate constituie, de asemenea, o indicație clară că nu există claritate juridică privind criteriile și condițiile de eligibilitate pentru subvenție. În privința rolului Departamentului de Dezvoltare Industrială, se precizează că nu au fost furnizate alte informații care ar putea contrazice constatările anchetei.
- (88) GEAU a afirmat că statisticile sale industriale demonstrează că există peste 4 000 de firme industriale înregistrate în temeiul Legii federale nr. 1 din 1979. Conform ambelor părți, Comisia nu a furnizat dovezi concludente că autoritățile EAU și-au exercitat puterea discreționară pentru a accepta sau a respinge cererile referitoare la sistem.
- (89) Aceste afirmații au trebuit să fie respinse. Se precizează că ancheta a stabilit că acordarea licenței industriale în temeiul Legii federale nr. 1 din 1979 nu este automată și că normele aplicabile procesului de acordare în privința selectării beneficiarilor nu sunt obiective. Ținând cont de faptul că sistemul a fost considerat specific în conformitate cu dispozițiile de la articolul 4 alineatul (2) litera (a) și de la articolul 4 alineatul (2) litera (b) din regulamentul de bază, GEAU trebuia să-și susțină, conform dispozițiilor articolului 4 alineatul (2) litera (c) din regulamentul de bază, afirmația că au fost aprobate cererile tuturor părților care au solicitat acordarea licenței industriale în temeiul Legii federale nr. 1 din 1979 începând cu data adoptării legii respective. Nu au fost furnizate informații verificabile în acest sens.
- (90) Ambele părți au afirmat că toate întreprinderile industriale din EAU obțin scutiri de taxele vamale pentru producția lor. Producătorul-exportator cooperant a afirmat și că Examinarea politicii comerciale a EAU realizată de OMC și publicată în 2006 a

analizat Legea federală nr. 1 din 1979 și a concluzionat că scutirile de taxe vamale sunt acordate tuturor întreprinderilor industriale. S-a susținut și că există controale ale sistemului, deoarece licențele industriale se reînnoiesc în fiecare an, societățile care beneficiază de sistem comunică materialele scutite de taxe vamale, iar autoritățile resping importurile scutite de taxe vamale dacă intrările nu sunt legate de producție.

- (91) Aceste afirmații au trebuit să fie respinse. Se impune precizarea că scutirile de taxe vamale sunt acordate societăților care beneficiază de sistem în temeiul Legii federale nr. 1 din 1979, iar nivelul normal al taxelor vamale pentru materiile prime nu este zero. Producătorul-exportator cooperant nu a reușit să demonstreze că o afirmație cu caracter general din documentul OMC privind examinarea politicii comerciale este mai precisă decât analiza detaliată, bazată pe o vizită de verificare, prezentată în mod explicit în regulamentul provizoriu în legătură cu eligibilitatea și punerea în practică a Legii federale nr. 1 din 1979. Un aspect și mai important este faptul că ancheta a stabilit că autoritățile acționează în mod discriminatoriu în ceea ce privește importurile de materiale scutite de taxe vamale în temeiul sistemului. Deoarece nu există norme privind modalitatea de acceptare sau respingere a cererilor privind scutirea de taxe vamale a importurilor și ținând cont de absența unui sistem eficace de verificare a gestionării sistemului, nu este clar de ce aceleași părți i se permite la un moment dat să importe fără a plăti taxe vamale, iar într-un moment diferit i se poate respinge această cerere. Acesta a fost cazul pentru producătorul-exportator cooperant, căruia i s-a cerut uneori să plătească taxele, fără ca autoritatea competentă să ofere nicio justificare. Prin urmare, cele două părți nu au reușit să furnizeze niciun element care să susțină afirmațiile lor privind gestionarea sistemului și alocarea scutirilor de taxe vamale.
- (92) S-a afirmat și că sistemul prezintă criterii obiective, și anume cerința ca scutirea de taxe să se acorde numai pentru bunurile importate utilizate pentru producția întreprinderii industriale. Această afirmație a trebuit respinsă întrucât, așa cum se explică în considerentele (89) și (91) de mai sus, nu a fost demonstrată existența unor astfel de criterii obiective.
- (93) GEAU a susținut că Legea federală nr. 1 din 1979 este în curs de revizuire și că această informație a fost transmisă Comisiei. S-a afirmat și că informația respectivă și documentele transmise de GEAU nu au fost luate în considerare de Comisie și că aceasta nu a furnizat argumente și dovezi concludente cu privire la faptele și legislația care au condus la concluziile sale.
- (94) În această privință, Comisia a evaluat și a analizat cu atenție toate informațiile furnizate de părți. În legătură cu revizuirea Legii federale nr. 1 din 1979, trebuie precizat că textul furnizat de GEAU este un proiect de document de uz intern în cadrul Ministerului Finanțelor și Industriei. Un astfel de document nu are valoare juridică. Autoritatea responsabilă cu ancheta trebuie să analizeze dispozițiile juridice efective și modul în care acestea sunt puse în aplicare, și nu un proiect fără caracter obligatoriu, care nu a fost încă aprobat de către ramura administrativă și cea legislativă ale EAU și care nu a fost încă adoptat. Mai mult decât atât, faptul că GEAU lucrează în prezent asupra unei posibile revizuii a Legii federale nr. 1 din 1979 confirmă că autoritățile și-au dat seama că există necesitatea, așa cum a afirmat GEAU, de a elimina orice neconcordanță cu Acordul OMC privind subvențiile și măsurile compensatorii.

- (95) Ținând cont de cele menționate anterior, se confirmă constatările privind acest sistem, astfel cum au fost stabilite în considerentele (166) – (183) din regulamentul provizoriu.

(II) Zona de liber schimb (ZLS)

- (96) Ambele părți au afirmat că toate întreprinderile din EAU sunt scutite de taxe vamale la importurile de bunuri de capital.
- (97) În legătură cu aceasta, se precizează că ancheta a stabilit că societățile stabilite în ZLS beneficiază de scutirea de taxe vamale a importurilor de bunuri de capital. Posibilitatea ca o parte să beneficieze de același avantaj în temeiul altui sistem (și anume Legea federală nr. 1 din 1979) nu implică faptul că subvenția respectivă nu poate face obiectul unor măsuri compensatorii. În plus, părțile nu au fost în măsură să furnizeze niciun element concret care să infirme constatările anchetei în privința ZLS. Luând în considerare cele de mai sus, afirmația formulată a trebuit să fie respinsă.
- (98) Ținând cont de cele menționate anterior, se confirmă constatările privind acest sistem, astfel cum au fost stabilite în considerentele (184) – (199) din regulamentul provizoriu.

3.3.3. Valoarea subvențiilor care pot face obiectul unor măsuri compensatorii

- (99) Ținând cont de cele menționate anterior, valoarea definitivă a subvențiilor care pot face obiectul unor măsuri compensatorii, în conformitate cu dispozițiile regulamentului de bază, exprimată *ad valorem*, pentru unicul producător-exportator cooperant din Emiratele Arabe Unite este de 5,13%.

3.4. Observații privind comunicarea constatărilor definitive

- (100) Se amintește că toate părțile interesate au avut posibilitatea de a formula observații și de a-și prezenta punctul de vedere în urma comunicării constatărilor definitive. Observațiile lor au fost analizate și luate în considerație atunci când a fost cazul, însă nu au fost de natură să modifice constatările sus-menționate.
- (101) Producătorul-exportator cooperant iranian și-a prezentat din nou punctul de vedere în legătură cu acest caz, dar nu a furnizat nicio nouă probă concludentă care să infirme constatările anchetei.
- (102) Guvernul din Pakistan și-a exprimat nemulțumirea în legătură cu respingerea angajamentului său privind sistemul de transformare a mărfurilor sub control vamal și a reiterat observațiile privind sistemele LTF-EOP și FTR. De asemenea, acesta a comunicat o nouă decizie a administrației fiscale federale (*Federal Board of Revenue*), emisă la 27 iulie 2010, care impune o taxă vamală pentru importurile de PTA (materie primă utilizată pentru fabricarea PET) cu o valoare de 3%, și a afirmat că instituțiile erau obligate prin lege să recalculeze marja de subvenție stabilită pentru sistemul de transformare a mărfurilor sub control vamal. Această afirmație a trebuit să fie respinsă, pentru că nu există nicio indicație că subvenția nu continuă să existe. Guvernul din Pakistan afirmă că ea este redusă. Cu toate acestea, conform normelor sistemului de transformare a mărfurilor sub control vamal, inputurile pot fi utilizate în cursul unei perioade de cel puțin doi ani de la importare. Cu alte cuvinte, un bun importat înainte de iulie 2010 (când nivelul taxei era de 7,5%) poate fi utilizat până în iulie 2012.

Instituțiile au calculat valoarea subvenției pe baza datelor privind perioada de anchetă, iar conform regulilor sistemului respectiv este posibil ca impactul nivelului anterior al taxelor vamale să persiste până în 2012. Astfel, subvenționarea era cu siguranță prezentă în momentul impunerii taxei definitive. În plus, taxa vamală reprezintă doar unul dintre elementele setului de date și, astfel cum se demonstrează în considerentele (43) – (53) de mai sus, dacă nivelul taxelor vamale ar fi fost mai scăzut, volumul importurilor ar fi putut fi mai ridicat.

- (103) Producătorul-exportator cooperant din Pakistan și-a exprimat dezacordul în legătură cu analiza privind sistemul FTR, însă elementele comunicate nu au putut schimba constatările anchetei. De asemenea, acesta a afirmat că există elemente verificabile care oferă o imagine precisă a obligațiilor sale în materie de impozit pe profit și a transmis o serie de documente pentru a demonstra înexactitatea constatărilor Comisiei. În acest sens, se precizează că informațiile transmise sunt neconcludente și neverificabile și, prin urmare, nu pot fi luate în considerare.
- (104) Guvernul Emiratelor Arabe Unite și-a prezentat din nou punctul de vedere în legătură cu acest caz și a susținut că instituțiile și-au fondat constatările pe o interpretare neclară a Legii federale nr. 1 din 1979 și că acestea nu au reușit să prezinte nicio dovadă concludentă. În legătură cu aceasta, se amintește că a fost stabilită specificitatea în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) litera (a) și cu articolul 4 alineatul (2) litera (b) din regulamentul de bază, că interpretarea Legii federale nr. 1 din 1979 de către instituții s-a bazat pe informațiile, elementele și datele transmise și că nu au existat elemente de probă concludente care să poată schimba constatările anchetei. GEAU a explicat că procesul de modificare a Legii federale nr. 1 din 1979 a avansat și că legea modificată se află în etapele finale în vederea promulgării. În această privință, Comisia salută eforturile EAU de modificare a dispozițiilor sale legale relevante, dar evoluția menționată nu are niciun impact asupra constatărilor anchetei, deoarece nu există niciun calendar clar pentru încheierea procesului de modificare și pentru adoptarea noii legi.
- (105) Producătorul-exportator cooperant din EAU și-a prezentat din nou afirmațiile privind Legea federală nr. 1 din 1979. De asemenea, el a susținut că există erori legate de calculul marjei de subvenție. Societatea a afirmat că după comunicarea concluziilor finale și-a dat seama că achiziționarea de materii prime din Arabia Saudită este scutită de taxe vamale pentru că EAU și Arabia Saudită fac parte din uniunea vamală a Consiliului de Cooperare al Golfului și a furnizat o serie de documente legate de afirmațiile sale. În legătură cu aceasta, se precizează că aceste afirmații constituie o parte a unei serii complet noi de informații care ar fi trebuit comunicate în răspunsul la chestionar sau cel târziu în cursul vizitei de verificare, astfel încât Comisia să poată verifica autenticitatea lor. Prin urmare, datele furnizate nu pot fi verificate în acest stadiu tardiv al anchetei. În plus, nu există niciun element de probă concludent care să susțină aceste afirmații. S-a susținut și că profitul ar trebui calculat pe baza materiilor prime consumate în cursul PA și nu pe baza materiilor prime cumpărate. În legătură cu aceasta, se precizează că diferența dintre materiile prime consumate și cele cumpărate nu este relevantă, deoarece cantitatea care face obiectul măsurilor compensatorii este cantitatea totală care se poate atribui PA, astfel cum se explică în considerentele (84) – (95) de mai sus.

4. PREJUDICIUL

4.1. Producția din Uniune, industria din Uniune și consumul din Uniune

- (106) Nu s-au primit observații în legătură cu producția, industria și consumul din Uniune. Prin urmare, considerentele (201) – (206) din regulamentul provizoriu se confirmă.

4.2. Importurile din țările în cauză

- (107) Nu s-au primit observații cu privire la evaluarea cumulativă a importurilor în cauză, la volumul importurilor din țările în cauză și la cota lor de piață. Prin urmare, considerentele (207) – (213) din regulamentul provizoriu se confirmă.

(a) Prețurile și subcotarea prețurilor

- (108) Dat fiind că, așa cum se menționează în considerentul (20) de mai sus, s-a decis ca produsul care face obiectul anchetei să fie subdivizat în diferite tipuri de produse, s-a efectuat un nou calcul al subcotării pentru a reflecta această modificare.
- (109) În vederea analizei subcotării prețului, prețurile de vânzare medii ponderate practicate de industria din Uniune pentru clienții independenți de pe piața din Uniune pentru fiecare tip de produs, ajustate la nivelul franco fabrică, au fost comparate cu prețurile medii ponderate corespunzătoare ale importurilor din țările în cauză către primul client independent de pe piața Uniunii, stabilite pe o bază CIF și ajustate în mod corespunzător în ceea ce privește costurile ulterioare importului și diferențele privind etapa comercială.
- (110) Comparția a arătat că în cursul PA importurile subvenționate originare din EAU au fost vândute în Uniune la un preț inferior cu 3,2% față de prețul practicat de industria din Uniune. Importurile subvenționate originare din Iran au fost vândute în Uniune la prețuri inferioare cu 3,0% față de prețurile practicate de industria din Uniune. Importurile subvenționate originare din Pakistan au fost vândute în Uniune la prețuri inferioare cu 0,5% față de prețurile practicate de industria din Uniune. Marja de subcotare medie ponderată pentru țările în cauză se ridică la 2,5% în cursul PA.
- (111) Exportatorul iranian a susținut că marja sa de prejudiciu a fost supraevaluată, întrucât prețul unitar mediu ponderat de vânzare stabilit a fost subevaluat ca urmare calculării greșite a valorii ajustării în funcție de etapa comercială. Cu privire la această afirmație, se precizează că valoarea pentru etapa comercială utilizată în calculul provizoriu a fost o sumă fixă per tonă, care este comisionul perceput de agentul de import cooperant și care reprezintă circa 1% din prețul CIF mediu. Cu toate acestea, având în vedere că nu a fost propusă nicio cuantificare alternativă a nivelului de ajustare în funcție de etapa comercială și că nu sunt disponibile alte informații în vederea unei astfel de ajustări, cererea se respinge.
- (112) Aceeași parte a afirmat și că nivelul de 2% stabilit pentru costurile ulterioare importului pare a fi subevaluat.
- (113) În legătură cu aceasta, se reamintește că niciun importator nu a cooperat la această anchetă și că nu a fost posibil să se verifice costurile ulterioare importului efective. Prin urmare, în absența oricăror alte informații disponibile, s-a aplicat nivelul utilizat în procedurile anterioare.

4.3. Situația industriei din Uniune

- (114) Unele părți interesate au afirmat că prejudiciul era inexistent, deoarece eșantionul fusese calculat greșit și, prin urmare, rezultatele nu pot fi extrapolate la nivelul întregii industrii din Uniune. S-a afirmat că, având în vedere că o societate (neinclusă în eșantion) a indicat că utiliza peste 100% din capacitatea sa, acesta ar fi un indiciu clar al absenței prejudiciului. Se precizează că informațiile comunicate fac parte din expunerea transmisă de societate autorităților bursiere dintr-o țară terță și că ele nu au fost verificate. De asemenea, informațiile nu coincid cu informațiile din dosar. În plus și în orice caz, utilizarea capacității unui singur producător din UE nu poate altera constatările privind prejudiciul pentru producătorii din UE incluși în eșantion și pentru ceilalți producători din UE.
- (115) În absența oricăror alte afirmații sau observații, se confirmă considerentele (218)–(237) din regulamentul provizoriu.

4.4. Concluzii privind prejudiciul

- (116) În absența oricăror observații specifice, se confirmă concluzia referitoare la prejudiciu enunțată în considerentele (238) – (240) din regulamentul provizoriu.

5. LEGĂTURA DE CAUZALITATE

5.1. Efectul importurilor subvenționate

- (117) În absența oricărei alte observații specifice, se confirmă considerentele (241) – (245) din regulamentul provizoriu.

5.2. Efectul altor factori

- (118) Unele părți interesate au afirmat că orice prejudiciu constatat nu ar fi cauzat de importurile subvenționate, ci că prețurile scăzute ale PET în UE reflectă ciclul mondial al industriei și că din septembrie 2008 până în iunie 2009 prețurile PET din UE au fost influențate de prețurile scăzute ale țițeiului. În ceea ce privește cele de mai sus, se cunoaște faptul că prețurile PET depind într-o anumită măsură de prețurile țițeiului, derivatele sale fiind principala materie primă pentru fabricarea PET. Cu toate acestea, prețurile țițeiului nu au fost scăzute în cursul întregii PA, ci au fost foarte instabile, începând cu o descreștere foarte puternică, urmată de o redresare a prețului. Instabilitatea prețurilor țițeiului la nivel mondial nu poate explica faptul că importurile de PET au fost subvenționate și, prin urmare, au subcotat prețurile producătorilor din Uniune. Această subcotare, posibil cauzată de subvențiile primite, este factorul determinant al scăderii prețurilor practicate de industria din Uniune, obligând producătorii din Uniune să vândă în pierdere pentru a nu-și pierde clienții.
- (119) Exportatorul iranian a afirmat că problemele financiare și tehnice ale unora dintre producătorii din UE nu au fost separate în mod corespunzător de analiza prejudiciului, considerându-se în mod greșit că ele erau provocate de importurile iraniene, dat fiind că aceste importuri au fost introduse pe piață doar după anul 2006. În legătură cu aceasta, se precizează că importurile din Iran erau prezente și înainte de 2006 și 2007, cu o cotă de piață mai mică de 1%. Din 2008, ele au crescut peste 1% și au contribuit, prin prețurile lor scăzute, la blocarea prețurilor din UE. În plus, în acest caz au fost îndeplinite condițiile pentru evaluarea cumulativă, iar efectele importurilor subvenționate din toate țările în cauză au putut fi evaluate cumulativ. De asemenea, numai una dintre societățile menționate de exportatorul iranian era inclusă în eșantion,

iar problemele tehnice ale acestui producător din UE, limitate la intervalul de timp dintre septembrie și jumătatea lunii octombrie 2008, nu au influențat în mod semnificativ evaluarea globală a prejudiciului.

- (120) Aceeași parte a reiterat afirmația că orice prejudiciu constatat nu ar fi legat de scăderea cererii, în special în cursul PA, care a fost caracterizată de criza financiară și economică mondială. Cu toate acestea, partea nu a infirmat argumentele din considerentele (254) – (256) din regulamentul provizoriu, și anume că recesiunea economică survenită în ultimul trimestru din 2008 nu poate diminua în niciun fel importanța efectelor prejudiciabile ale importurilor cu prețuri scăzute subvenționate pe piața UE în cursul întregii perioade luate în considerare, precum și că, deși scăderea cererii a fost unul dintre factorii care au contribuit la prejudiciul suferit, ea nu a rupt legătura de cauzalitate. De asemenea, se precizează că, deși cererea era în scădere, cota de piață a importurilor subvenționate respective a crescut, și anume de la 7,6% la 10,2%, în detrimentul producătorilor din UE.
- (121) Unele părți interesate au afirmat că orice prejudiciu a fost determinat de lipsa investițiilor de către producătorii de PET din UE și, prin urmare, de dezavantajul lor în privința costurilor față de exportatori.
- (122) Se recunoaște că industria PET este o industrie cu investiții mari de capital și că, pentru a rămâne competitiv pe termen mediu-lung, este necesar un anumit nivel de investiții. Se reamintește că, așa cum se menționează în considerentul (237) din regulamentul provizoriu, unele dintre societățile incluse în eșantion au făcut investiții importante în 2006 și în 2007, dar că în 2008 și în PA nivelul investițiilor a fost minim.
- (123) În acest sens, se precizează că, având în vedere scăderea producției și a nivelului de utilizare a capacității din 2008 și din PA, împreună cu reducerea drastică a cotei de piață a producătorilor din Uniune, nu ar fi rezonabil să se pretindă investiții majore în noi capacități în perioada respectivă.
- (124) De asemenea, se reamintește că, astfel cum se menționează în considerentele (233) și (234) din regulamentul provizoriu, situația financiară a producătorilor din Uniune incluși în eșantion a fost foarte proastă în cursul întregii perioade luate în considerare și că aceștia au suferit pierderi importante între 2006 și PA. Se reiterează că, într-un astfel de context, nu se puteau pretinde investiții majore din partea producătorilor din Uniune.
- (125) Prin urmare, se concluzionează că investițiile limitate din 2008 și din PA nu au contribuit în mod semnificativ la prejudiciul suferit de industria din Uniune, ci au fost mai curând o consecință a acestui prejudiciu.

5.3. Concluzie privind legătura de cauzalitate

- (126) În absența oricăror alte observații privind legătura de cauzalitate, se confirmă considerentele (246) – (264) din regulamentul provizoriu.

6. INTERESUL UNIUNII

- (127) În urma comunicării constatărilor provizorii, un număr important de prelucrători și/sau îmbuteliatori din UE s-au manifestat și au afirmat că analiza interesului Uniunii nu

reflecta corect argumentele numărului mare de utilizatori cooperanți și că respectivele constatări contraziceau contextul economic actual. Aceste afirmații nu au fost însă susținute de probe sau de explicații. Toate societățile au solicitat o audiere, dar numai două societăți din acest grup de utilizatori și o asociație de îmbuteliatori din Italia s-au prezentat la audiere. S-au primit observații mai bine fundamentate din partea unui prelucrător cooperant din UE (ALPLA), a unui grup de prelucrători (Caiba SA, grupul Coca-Cola, Danone Waters, Logoplaste, MFS Commodities, PepsiCO, Novara International și Silico Polymers), a agentului de import cooperant (GSI) și a asociației prelucrătorilor de mase plastice (EuPC). Toate aceste părți s-au opus ferm impunerii oricăror măsuri.

6.1. Interesul industriei din Uniune și al altor producători din Uniune

- (128) Unele părți interesate au susținut că producătorii din Uniune ar utiliza (abuziv) instrumentele de protecție comercială pentru a proteja piața Uniunii și a stabili prețuri artificial de ridicate în UE. Aceste părți indică măsurile antidumping și/sau măsurile compensatorii existente pentru India, Indonezia, Coreea de Sud, Malaysia, Taiwan, Thailanda și Republica Populară Chineză. Cu toate acestea, se precizează că orice societate care produce în UE are dreptul de a se plânga și de a solicita repararea daunelor, dacă ea poate demonstra existența unor practici prejudiciabile de subvenționare. Faptul că subvenționarea și practicile de dumping au fost constatate în cazul unui număr mare de țări ar putea fi explicat de creșterea extrem de puternică a cererii pentru acest produs începând cu anii '90, care a atins în general rate de creștere anuală de două cifre. Acest fenomen a atras investiții importante în întreaga lume, care au determinat o situație de ofertă excedentară de PET. Se precizează că și unele țări terțe au impus măsuri împotriva mai multora dintre țările menționate anterior, ceea ce pune în evidență existența unei probleme structurale.
- (129) Mai multe părți interesate au reiterat că producătorii din Uniune nu vor reuși să-și îmbunătățească performanțele pe termen lung deoarece în curând vor apărea noi investiții în alte țări terțe, care vor determina scăderea prețurilor ridicate în mod artificial din UE.
- (130) Ancheta a arătat că o nouă investiție apărută recent în Oman a determinat creșterea considerabilă a volumului de importuri din această țară în 2009 și nu se poate exclude că în viitor aceasta ar putea crea probleme industriei din Uniune. Cu toate acestea, așa cum se indică în considerentul (270) din regulamentul provizoriu, noile investiții care ar putea apărea și care ar putea cauza prejudicii industriei din Uniune nu sunt un motiv valabil pentru a refuza protecția legitimă în cadrul acestei proceduri.
- (131) O parte interesată a afirmat că mărirea prețurilor PET din UE nu ar permite îmbunătățirea performanțelor decât în cazul acelor producători UE cu investiții în țări terțe care nu fac obiectul măsurilor (Thailanda, SUA, Rusia) sau al altor producători de PET din țări terțe (Coreea de Sud). Prin urmare, susține partea respectivă, beneficiul pe termen scurt pentru producătorii UE ar fi în mod clar depășit de transferul de profit către producătorii din afara UE.
- (132) În legătură cu aceasta, se precizează că în dosarul care susține această afirmație nu există dovezi că orice avantaj financiar care ar putea fi transferat către producătorii din țări terțe care nu fac obiectul măsurilor de protecție comercială sau către societăți cu un nivel al taxei egal cu zero ar depăși avantajele pentru industria din Uniune.

- (133) S-a afirmat și că producătorii din Uniune au numai circa 2 000 de angajați, în timp ce prelucrătorii de PET și îmbuteliatorii care ar fi grav afectați de orice taxă au circa 20 000 și, respectiv, 60 000 de angajați.
- (134) Se precizează că locurile de muncă asigurate de producătorii de PET nu sunt secundare și că faptul de a afla dacă impunerea măsurilor este împotriva interesului global al Uniunii nu poate fi redus doar la aspectul referitor la numărul de angajați. În această privință, este deosebit de important și faptul că este probabil ca utilizatorii relevanți să nu fie afectați în mod semnificativ de măsuri, ținând cont de nivelul taxei, precum și de sursele alternative de aprovizionare, așa cum se arată în considerentele (141) – (156).

6.2. Interesul importatorilor independenți din Uniune

- (135) Se reamintește că niciun importator independent nu a cooperat la această anchetă.
- (136) Agentul cooperant a contestat ferm faptul că impunerea măsurilor nu ar avea un impact semnificativ asupra activității sale. Societatea a susținut că, dat fiind că ea lucra într-adevăr pe bază de comision, impactul ar fi important pentru că o parte importantă a activității sale depinde de țările în cauză. Dacă măsurile definitive vor fi impuse, comisionul obținut de la producătorii din țările în cauză ar fi afectat, dat fiind că PET din țările în cauză nu ar mai fi competitiv în raport cu PET fabricat de alți producători.
- (137) Ținând cont de nivelul în general moderat al taxei, nu este probabil ca vânzările de PET din țările în cauză să fie afectate în mod substanțial. În plus, pe termen mediu agentul are posibilitatea de a se reorienta spre alte surse de aprovizionare, și anume importurile din Oman, SUA, Brazilia, Mexic și societățile cu un nivel al taxei antidumping egal cu zero din Coreea de Sud. Vânzările provenind de la acești producători-exportatori ar trebui să îi ofere agentului posibilitatea de a compensa orice pierdere suferită ca urmare a impunerii măsurilor. Prin urmare, cererea se respinge.

6.3. Interesul furnizorilor de materii prime din Uniune

- (138) O parte interesată a susținut că nu este legitim să se protejeze furnizorii de materii prime ai producătorilor de PET din UE în dauna industriei de ambalare, a îmbuteliatorilor și a consumatorilor finali.
- (139) Se precizează că analiza impactului măsurilor asupra industriei furnizoare este în conformitate cu articolul 31 din regulamentul de bază. Efectuarea unei astfel de analize constituie practica standard, în special dacă există o relație puternică de dependență între furnizorii de materii prime și producătorii din Uniune.
- (140) În absența altor observații în acest sens, se confirmă definitiv considerentele (265) – (279) din regulamentul provizoriu.

6.4. Interesul utilizatorilor

- (141) Se reamintește că PET utilizat în producția de preforme pentru sticle se situează între 70% și 80% din costul total al producției pentru prelucrători. În consecință, acesta este un element de cost esențial pentru aceste întreprinderi.

- (142) Unele părți interesate au indicat că industria de ambalare din UE se confruntă în mod constant cu probleme legate de cerințele îmbuteliatorilor privind noi modele și ambalaje mai ecologice. În acest scop, se pare că unii prelucrători investesc în mod constant în cercetare și dezvoltare, pentru a inventa noi produse și modele și a rămâne astfel competitivi, crescând valoarea adăugată a lanțului.
- (143) Unele părți interesate au afirmat că impactul asupra industriei de prelucrare din UE va fi foarte puternic și că acesta va determina diminuarea resurselor disponibile pentru a investi în crearea de ambalaje noi și ecologice și, posibil, chiar și închiderea a sute de mici întreprinderi, având în vedere că marjele lor sunt și mai reduse ca urmare a volumului mic de material prelucrat și a puterii de negociere limitate.
- (144) Într-adevăr, dacă prelucrătorii ar trebui să absoarbă întreaga creștere a prețului determinată de măsuri, impactul asupra lor ar fi considerabil, în funcție de sursele lor de aprovizionare, având în vedere că PET reprezintă majoritatea costurilor lor și că multe dintre întreprinderile mici și mijlocii au marje scăzute.
- (145) În această privință, s-a efectuat o vizită de verificare la sediul unei întreprinderi mici de prelucrare a plasticului din Italia, pentru a înțelege mai bine impactul taxelor asupra acestui grup de utilizatori. Ancheta a arătat că prelucrătorii au în mod normal posibilitatea, fie ea și limitată, de a repercuta creșterea prețurilor, în special dacă această creștere nu este secundară și dacă ea poate fi anticipată. În plus, unii prelucrători de PET au inclus clauze de adaptare în contractele lor privind prețurile materiilor prime, iar aceasta ar putea ajuta prelucrătorii din UE să repercuteze o parte din creșterea prețurilor asupra îmbuteliatorilor.
- (146) Prin urmare, ținând cont de faptul că nivelul taxei este relativ moderat, se concluzionează că este improbabil ca impunerea de măsuri compensatorii să aibă consecințe dezastruoase asupra prelucrătorilor.
- (147) Unele părți interesate au reiterat argumentul că impunerea măsurilor definitive ar determina creșterea riscului delocalizării prelucrătorilor de PET. Aceste părți au susținut și că, ținând cont de delocalizarea prelucrătorilor din UE, nu ar exista niciun avantaj pe termen lung pentru producătorii din UE. Unul dintre prelucrătorii de PET cooperanți a afirmat că procesul de delocalizare a început deja și că orice impunere a taxelor compensatorii ar accelera această evoluție. Partea respectivă a declarat că o parte importantă a prelucrătorilor din UE se află în zone apropiate de frontierele UE (Elveția, Croația, Bosnia, Serbia, Turcia, Rusia și Ucraina) și că unii prelucrători ar fi mult mai dispuși să-și transfere producția în aceste zone decât sugerează regulamentul provizoriu.
- (148) Informațiile din dosar confirmă că procesul de delocalizare este deja în desfășurare și, prin urmare, se consideră că impunerea taxelor compensatorii ar fi unul dintre numeroșii factori care ar influența o astfel de decizie a unei societăți. Nu se consideră că dacă măsurile nu ar fi impuse societățile respective ar fi dispuse să rămână în UE, dat fiind că o astfel de decizie este în general rezultatul unei analize care ia în calcul o serie de aspecte diferite de măsurile de protecție comercială, printre care distanța față de client, accesul la lucrători calificați pentru cercetare și dezvoltare, structura generală a costurilor etc.

- (149) Se precizează și că informațiile din dosar arată că industria prelucrătoare din UE se confruntă cu un număr de provocări importante, determinate de deficiențe structurale inerente care devin din ce în ce mai evidente într-un context în rapidă schimbare și din ce în ce mai competitiv. Este evident că mărimea societăților este importantă în acest sector și că este deja în curs o consolidare a pieței, care include închideri și delocalizări. Prin urmare, se consideră că orice creștere a prețului PET ca urmare a măsurilor compensatorii nu reprezintă motivul temutelor închideri ale întreprinderilor de prelucrare mai mici.
- (150) Prin urmare, se concluzionează că impunerea taxelor compensatorii nu va fi un factor determinant pentru eventualele decizii de delocalizare ale societăților din industria de prelucrare a PET.
- (151) Diferite părți interesate au afirmat că orice măsuri ar avea un efect considerabil asupra unui număr mare de îmbuteliatori, deoarece, conform unor dispoziții contractuale, orice creștere a prețurilor rășinii PET s-ar repercuta (cel puțin parțial) asupra lor. S-a afirmat și că unii îmbuteliatori ar putea să nu fie în măsură să reperiuteze creșterile de preț asupra clienților lor, și anume a lanțurilor de supermarketuri/magazine, și că orice creștere a costurilor ar putea determina dispariția acestora.
- (152) Părțile respective au afirmat că gama produselor care va fi afectată de taxe a fost subevaluată, deoarece taxele nu vor afecta numai apa, băuturile nealcoolice și uleiul comestibil îmbuteliate, ci și berea, laptele și produsele lactate, producătorii de sucuri, ketchupul și condimentele, produsele cosmetice și de îngrijire personală, medicamentele, vitaminele și suplimentele, produsele de curățare menajere, precum și uleiul și lubrifianții pentru vehicule.
- (153) Se cunoaște raza amplă de utilizare a ambalajelor din PET. Se precizează însă că regulamentul provizoriu s-a concentrat pe impactul asupra îmbuteliatorilor, în baza datelor transmise de societățile care au cooperat la anchetă, și anume în principal producători de apă, de băuturi nealcoolice și de sucuri. Nu au fost disponibile alte date care să indice un impact și mai ridicat asupra celorlalte utilizări menționate mai sus.
- (154) Prin urmare, se consideră că pot fi confirmate definitiv constatările provizorii descrise în considerentul (291) din regulamentul provizoriu. În plus, dat fiind nivelul moderat al măsurilor propuse, acestea ar putea determina o creștere a costurilor de maximum 1% (conform celui mai pesimist scenariu - și anume un impact al măsurilor care ar fi suportat în întregime de întreprinderile de îmbuteliere) și, prin urmare, creșterea ar avea doar un impact limitat asupra situației globale a întreprinderilor de îmbuteliere, chiar dacă, așa cum se susține, ele nu ar avea posibilitatea de a repercuta costurile crescute asupra clienților lor.
- (155) Mai multe părți interesate au afirmat că orice măsuri de protecție comercială vor exacerba deficitul de aprovizionare de pe piața Uniunii, ceea ce va crea probleme în special în timpul lunilor de vară, ca urmare a cererii mai ridicate de apă/băuturi. S-a afirmat că în 2010 vor fi necesare circa 900 000 de tone de importuri. Problema ar fi agravată în special de faptul că anumiți producători din UE sunt și prelucrători de PET și că ei ar vinde pe piața liberă numai după satisfacerea cererii interne, practicând prețuri ridicate.

- (156) În această privință, nu au fost comunicate informații noi, iar argumentele formulate în considerentele (294) și (295) din regulamentul provizoriu nu au fost infirmate. Se precizează și că, dat fiind nivelul moderat al taxelor impuse asupra importurilor din EAU și din Pakistan, impactul asupra volumului schimburilor comerciale provenind din acele țări nu ar fi afectat în mod semnificativ. Prin urmare, se confirmă definitiv constatările din considerentele (294) și (295).

6.5. Impactul asupra consumatorilor

- (157) Mai multe părți interesate au afirmat că regulamentul provizoriu nu a tratat în mod corespunzător impactul asupra consumatorilor care cumpără zilnic produse care conțin rășini PET. Singurul element în sprijinul acestor afirmații a fost estimarea că o creștere de 50 EUR/t aplicată la un consum de 3 milioane de tone ar determina un cost de 150 de milioane EUR pe an care ar trebui suportat de consumatorii finali.
- (158) Se consideră că estimarea propusă nu este realistă, întrucât majoritatea părților au fost de acord că o parte a impactului ar fi suportată de prelucrătorii de PET, de îmbuteliatori și de lanțurile de supermarketuri/magazine, deci o parte a costurilor ar fi diluată de-a lungul lanțului de vânzare.
- (159) Ținând cont de nivelul moderat al măsurilor propuse, impactul asupra consumatorului final conform celui mai pesimist scenariu (și anume, scenariul nerealist conform căruia consumatorul ar suporta în întregime impactul creșterii prețurilor) nu ar depăși 0,5 cenți pentru o sticlă consumată, fiind foarte probabil ca impactul să fie mult mai redus.

6.6. Concluzie privind interesul Uniunii

- (160) Ținând cont de cele de mai sus și după analiza detaliată a intereselor în joc, se concluzionează definitiv, după analiza tuturor elementelor, că nu există motive convingătoare pentru a nu impune măsuri în cazul de față. În absența altor observații în acest sens, se confirmă definitiv considerentele (280) – (298) din regulamentul provizoriu.

6.7. Observații privind comunicarea constatărilor definitive

- (161) În urma comunicării faptelor și considerentelor esențiale pe baza cărora Comisia a propus impunerea taxei compensatorii definitive, unele părți interesate au transmis alte observații. Având în vedere că majoritatea acestor observații reiteau observațiile deja transmise și analizate, ele nu au modificat constatările de mai sus.
- (162) În privința argumentului reiterat că modificarea recentă a cursului de schimb între dolarul american și euro a determinat o creștere importantă a prețului PET importat și, prin urmare, că industria din Uniune nu are nevoie să fie protejată prin măsuri de protecție comercială, se precizează că anchetele antisubvenții nu țin cont în mod normal de evoluția ulterioară perioadei de anchetă; fac excepție circumstanțele speciale în care se poate demonstra, printre altele, că aceste modificări sunt durabile și că ele ar modifica în mod semnificativ constatările referitoare la acest caz. Orice modificări ale cursului de schimb între dolarul american și euro nu pot fi considerate ca având o astfel de natură.

7. MĂSURI DEFINITIVE

7.1. Nivelul de eliminare a prejudiciului

- (163) O parte interesată a afirmat că profitul-țintă de 5% a fost supraevaluat pentru al doilea trimestru al PA deoarece în acest trimestru (al patrulea trimestru din 2008) nu numai că cererea a fost mai scăzută (sezonul de iarnă), dar criza economică globală a afectat grav și producătorii de PET. Prin urmare, se afirmă că o aplicare corectă a principiului formulat în cauza T-210/95⁵ trebuie să conducă la o marjă de 0% în absența importurilor subvenționate. În plus, partea a susținut și că, deoarece toate trimestrele perioadei de anchetă au fost afectate de criză, marja de profit de 5% ar fi nerealistă și în ceea ce privește celelalte trimestre, dat fiind că industria din Uniune nu s-a apropiat de profitul de 5% nici înainte de criza economică (și anume în 2006/2007).
- (164) Se cunoaște că, în conformitate cu jurisprudența, profitul-țintă care trebuie utilizat trebuie să fie un profit pe care industria din Uniune l-ar putea obține în mod rezonabil în condiții normale de concurență, în absența importurilor subvenționate. Se amintește că în cadrul anchetelor anterioare privind același produs s-a folosit un profit-țintă de 7% sau mai mult, față de profitul de 5% utilizat provizoriu de ancheta actuală. Profitul-țintă de 5% se consideră a fi profitul pe care industria din Uniune l-ar putea preconiza în absența importurilor subvenționate. Prin urmare, solicitarea de reducere a profitului-țintă se respinge.
- (165) Conform calculului ajustat al subcotării menționat în considerentele (108) – (110) de mai sus, nivelurile de eliminare a prejudiciului corespunzătoare sunt următoarele:

Țara	Nivelul de eliminare a prejudiciului
Iran	16,7%
Pakistan	14,1%
EAU	17,5%

7.2. Măsuri definitive

- (166) Ținând cont de concluziile definitive privind subvenționarea, prejudiciul, legătura de cauzalitate și interesul Uniunii și în conformitate cu articolul 15 alineatul (1) din regulamentul de bază, se consideră că este necesar să se instituie o taxă compensatorie asupra importurilor originare din Iran, Pakistan și Emiratele Arabe Unite, la nivelul celei mai scăzute marje de subvenție și de eliminare a prejudiciului, în conformitate cu norma taxei celei mai reduse.
- (167) Ținând cont de cele de mai sus și în conformitate cu articolul 12 alineatul (1) din regulamentul de bază, se consideră că este necesar să se instituie o taxă compensatorie definitivă asupra importurilor produsului în cauză originar din Iran la nivelul marjei de prejudiciu constatate și asupra importurilor originare din Pakistan și din Emiratele Arabe Unite la nivelul marjei de subvenție constatate.

⁵ Cauza T-210/95 Asociația Europeană a producătorilor de îngrășăminte (EFMA)/Consiliul Uniunii Europene, Rep. 1999, p. II-3291.

(168) Se amintește că prețurile și costurile PET sunt subordonate unor fluctuații considerabile în cursul unor perioade relativ scurte. Prin urmare, s-a considerat adecvată impunerea unor taxe sub forma unei sume specifice pe tonă. Această sumă rezultă din aplicarea ratei taxei compensatorii la prețurile la export CIF utilizate pentru calculele efectuate în procedura antidumping paralelă.

(169) Pe baza celor de mai sus, valorile taxelor compensatorii propuse, exprimate în procente din prețul CIF franco frontiera Uniunii, înainte de vămuire, se stabilesc după cum urmează:

Țara	Marja de subvenție totală	Marja de prejudiciu	Nivelul taxei compensatorii definitive	
			%	Suma (EUR/t)
Iran	51,8%	16,7%	16,7%	139,70
Pakistan	5,1%	14,1%	5,1%	44,02
EAU	5,1%	17,5%	5,1%	42,34

(170) Orice solicitare de aplicare a unui nivel individual al taxei compensatorii pe societate (de exemplu, în urma unei schimbări a denumirii entității sau a creării unor noi entități de producție sau de vânzare) ar trebui să fie adresată imediat Comisiei⁶ și să conțină toate informațiile relevante privind, în special, orice modificare a activităților societății referitoare atât la producție, cât și la vânzările interne și la export care rezultă, de exemplu, în urma acestei schimbări a denumirii sau a modificării respective a entităților de producție și de vânzare. După caz, regulamentul va fi modificat în consecință printr-o actualizare a listei societăților care beneficiază de niveluri individuale ale taxelor.

7.3. Angajamente

(171) În urma prezentării faptelor și a considerentelor esențiale pe baza cărora s-a intenționat recomandarea impunerii unor măsuri antisubvenție definitive, producătorul-exportator iranian a propus un angajament de preț, în conformitate cu articolul 13 alineatul (1) din regulamentul de bază.

(172) Oferta a fost examinată și, ținând cont de faptul că prețurile pentru tipurile individuale de produs diferă semnificativ, s-a constatat că acordarea unui unic preț minim de import (PMI) nu ar garanta eliminarea subvenționării prejudiciabile pentru toate produsele. În plus, s-a constatat că nivelul PMI propus era prea scăzut.

(173) S-a stabilit și că producătorul-exportator iranian cooperant vinde produsul în cauză și alte produse în UE exclusiv prin intermediul unei societăți comerciale afiliate care exportă numeroase produse fabricate de diferite societăți. Această structură a vânzărilor este caracterizată de un risc foarte ridicat de compensare încrucișată, întrucât PET făcând obiectul unui angajament ar putea fi vândut clienților împreună cu

⁶ Comisia Europeană, Direcția Generală Comerț, Direcția H, biroul N105 04/092, 1049 Bruxelles, BELGIA.

alte produse, iar prețurile fixate pentru diferitele produse vândute aceluiași client ar putea fi compensate sau echilibrate. În sfârșit, din sursele publice disponibile rezultă că în Iran există cel puțin un alt producător de PET. Ținând cont de structura vânzărilor menționată anterior, această situație ridică îndoieli serioase în legătură cu posibilitatea instituțiilor și a autorităților vamale de a garanta că numai PET provenind de la producătorul-exportator cooperant este vândut conform prevederilor angajamentului, deoarece produsul nu poate fi diferențiat în mod semnificativ de cel al concurenței, fiind ușor interschimbabil, în sensul că pentru astfel de produse recunoașterea materială a producătorului nu este deloc clară.

- (174) Pe baza celor de mai sus, s-a concluzionat că un astfel de angajament nu poate fi pus în practică și, prin urmare, nu poate fi acceptat. Partea a fost informată în consecință și i s-a acordat oportunitatea de a prezenta observații. Cu toate acestea, observațiile sale nu au modificat concluzia de mai sus.

8. COLECTAREA DEFINITIVĂ A TAXEI PROVIZORII

- (175) Având în vedere amploarea subvențiilor care pot face obiectul unor măsuri compensatorii, precum și nivelul prejudiciului cauzat industriei din Uniune, se consideră necesară colectarea definitivă a sumelor constituite cu titlu de taxă provizorie, instituită prin regulamentul provizoriu, în limita taxelor definitive instituite,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

1. Se instituie o taxă compensatorie definitivă la importurile de polietilen tereftalat cu un indice de vâscozitate de 78 ml/g sau superior acestuia, conform standardului ISO 1628-5, clasificat în prezent la codul NC 3907 60 20, originar din Iran, Pakistan și Emiratele Arabe Unite.

2. Nivelul taxei compensatorii definitive aplicabile prețului net franco frontieră a Uniunii înainte de vămuire al produselor descrise la alineatul (1) se stabilește după cum urmează:

Țara	Nivelul taxei compensatorii (EUR/tonă)
Iran: toate societățile	139,70
Pakistan: toate societățile	44,02
Emiratele Arabe Unite: toate societățile	42,34

3. În cazurile în care bunurile s-au deteriorat înainte de punerea în liberă circulație și, prin urmare, prețul efectiv plătit sau de plătit este calculat proporțional pentru a determina valoarea în vamă în conformitate cu articolul 145 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE)

nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar⁷, nivelul taxei compensatorii definitive, calculat pe baza sumelor menționate anterior, este redus cu un procent proporțional cu prețul efectiv plătit sau de plătit.

4. În absența unor dispoziții diferite, se aplică dispozițiile în vigoare în materie de taxe vamale.

Articolul 2

Sumele constituite cu titlu de taxă compensatorie provizorie în temeiul Regulamentului (UE) nr. 473/2010 asupra importurilor de polietilen tereftalat cu un indice de vâscozitate de 78 ml/g sau superior acestuia, conform standardului ISO 1628-5, clasificat în prezent la codul NC 3907 60 20 și originar din Iran, Pakistan și Emiratele Arabe Unite se colectează în mod definitiv la nivelul taxei definitive instituite în conformitate cu articolul 1. Sumele constituite în plus față de nivelul taxei compensatorii definitive se returnează.

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, [...]

Pentru Consiliu
Președintele
[

⁷ JO L 253, 11.10.1993, p. 1.